

V Šmiklavžu pri Slovenj Gradcu

Lepo in prisrčno srečanje

»Srečanje je posebno doživetje za vsakega aktivista, borca, občana, posebej pa še za nas mlade, ker neposredno spoznavajo junake narodnoosvobodilnega boja. Svoboda ki ste nam jo izborili je naše največje bogastvo in mladi smo danes ponosni na vas. Nikoli ne bomo pozabili tudi vseh tistih borcev, ki so junsko umrli za svobodo in za naše srečno življenje.« Tako je nagovorila me drugim pionirka osnovne šole Podgorca blizu 2000 udeležencev že 6. srečanja aktivistov osvobodilne fronte Šaleško-mislinskega okrožja v nedeljo dopoldne v Šmiklavžu. V ta kraj v slovenjgraški občini, kjer so krajan med vojno množično in prizadevno sodelovali v osvobodilni fronti, je v nedeljo prišlo blizu 2000 aktivistov, borcev in mladine. Vsem je na začetku izrekel dobrodošlico v imenu odbora aktivistov osvobodilne fronte nekdanjega Šaleško-mislinskega okrožja Janko Ževart. Vse udeležence srečanja je pozdravil tudi v imenu družbenopolitičnih organizacij še posebej socialistične zveze in zveze združenj borcev NOV

slovenjgraške in velenjske občine. S pozdravom pa se je spomnil tudi vseh tistih, ki zaradi visoke starosti ali pa zaradi boleznih niso mogli priti v Šmiklavž.

»Čeprav je bilo na takšnih priložnostih izgovorjenih že veliko besed, pa vsa veličina narodnoosvobodilnega boja ne bo mogla biti nikoli do kraja izpovedana. Zgodovinarji ugotavljajo dejstva in številke, ostalo pa bo nedojeto in nezapisano: odkod so borci črpali moč in energijo, ko so do kraja izmučeni, lačni in prezebli, v snegu do kolen jurišali na sovražnikove položaje, za ceno lastnih življenj reševali ranjence, odkod so črpali moč aktivisti, ki so kljub nenadomestljivim izgubam in grozotnim sankcijam širili plamen odpora; odkod v poslovnih pismih talcev ne srečujemo besede obupa, ampak upanja in vere v zmago. Kdo bi lahko izpovedal vse upe in nade, ki so jih povezovali v zmago sto in stotisoči, ki niso dočakali svobode. Kdo naj opiše bolečine partizanske matere, ki je izgubila zadnjega sina, na katerem je gradila up in smisel

svojega življenja. Kako to, da se prav v vrstici največjih grozodejstev rodile in dobile novo vsebino ideje o bratstvu, tovarištvu, humanosti in človeški solidarnosti. Resnično, nikdar ni imelo človeško življenje hkrati tako nizke in tako visoke cene kot med NOB,« je med drugim dejal Janko Ževart, predsednik odbora aktivistov OF Šaleško-mislinskega odbora. Vsi udeleženci srečanja so z enominutnim molkom počastili spomin na vse padle in po vojni umrle borce in aktiviste. Zatem je zbranim spregovoril Miloš Prosenc, sekretar republiške konference SZDL Slovenije. Njegov govor objavljamo na tretji strani.

Ob koncu so člani kulturnega društva Podgorje pripravili nadvse prisrčen program, za kar so jih udeleženci letošnjega srečanja nagradili z dolgim ploskanjem. Po kulturnem programu se je nadaljevalo tovariško srečanje. Udeleženci letošnjega srečanja pa so se razšli z željo, da bi enako zdravi prišli tudi na naslednje, 7. srečanje ki bo znova v velenjski občini.

Praznik občine Mozirje

Odločno premostiti vse težave

Slavnostna seja občinske skupščine ob prazniku občine Mozirje je bila v soboto dopoldne v prostorih osnovne šole Luče. Na seji so se zbrali delegati vseh treh zborov, predstavniki družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih interesnih skupnosti in delovnih organizacij občine Mozirje, delegacije sosednjih

občin, regijskih ustanov in pobratene občine Čajetina. Udeleženci so v svoji sredi še posebej toplo pozdravili častnega občana mozirske občine Toneta Boleta, narodnega heroja Mirka Jermana, generala Ivana Dolničarja in borce herojskih brigad ter varnostno-obveščevalne službe, ki so leta 1944 osvobodili Gornjo

Savinjsko dolino. Posebne pozdrave in čestitke so občanom in delovnim ljudem mozirske občine poslali tudi predsednik republiškega izvršnega sveta Janez Zemljarič, predsednik republiškega sveta zveze sindikatov Marjan Orožen in posadka ladje Bočna. (Dalje na 3. strani)

Zbralo se je 2000 aktivistov, borcev, mladine in drugih občanov

22. oktobra v Titovem Velenju

Srečanje malih vokalnih skupin

Radio Titovo Velenje, bo pripravil 22. oktobra 1982 v domu kulture v Titovem Velenju 7. srečanje malih vokalnih skupin Slovenije. Pokrovitelj srečanja bo občinski svet zveze sindikatov Slovenije Velenje.

Udeleženci 7. srečanja bodo male vokalne skupine iz SR Slovenije (sestavi od 3 do 7 pevcev, dovoljena je spremljava z ljudskim instrumentom). Zraven skladb, ki jih bodo skupine predlagale za nastop, bodo vsi sodelujoči ob koncu srečanja zapeli pesem Karla

Destovnika-Kajuha in Sveta Marolta - Spika v priredbi Radovana Gobca - Pesem XIV. divizije.

Prijave za sodelovanje na 7. srečanju malih vokalnih skupin Slovenije je treba poslati najpozneje do 27. septembra na naslov: Radio Titovo Velenje, 63320 Titovo Velenje, Foitova 10, poštni predal 89. Hrati s prijavo morajo skupine poslati naslove 6 skladb, s katerimi se želijo predstaviti na srečanju v Titovem Vele-

nju, in sicer po vrstnem redu, ki ga sami predlagajo. Organizatorji bodo veseli, če bo med naslovi predlaganih skladb tudi pesem z območja, s katerega prihaja skupina. Dobrodošle bodo tudi izvirne partizanske pesmi. Posebna žirija bo med predlaganimi skladbami izbrala 3, s katerimi bo skupina nastopila na srečanju.

Male vokalne skupine, ki se bodo prijavile za nastop na 7. srečanju 22. oktobra v Titovem Velenju, bo obiskala posebna strokovna žirija in se udeležila njihove vaje.

Pomembno delovno zmago so delavci Vegrada dosegli v Sunji na Hrvaškem, kjer so postavili prvo šolo s prostorskimi elementi. Predsednik izvršnega sveta Hrvaške Jovo Ugarčić se je ob tej priložnosti zanimal za industrijske programe Vegrada. Na sliki: Jovo Ugarčić v pogovoru z direktorjem Vegrada Muharemom Boličem.

Titovo Velenje

Problemska konferenca o kulturi

V sredo, 22. septembra, s pričetkom ob 17. uri, bo v domu družbeno-političnih organizacij na Konovem problemska konferenca o kulturni dejavnosti v občini Velenje, ki jo bo organiziral svet za kulturo pri občinski konferenci Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje. Na tej konferenci bodo delegati med drugim podrobno spregovorili o idejnopolitičnih vprašanjih, materialnih pogojih in srednjeročnih usmeritvah kulturnega razvoja. Ocenili bodo tudi sedanjost, spregovorili bodo tudi o obveščanju o kulturi, dotaknili pa se bodo tudi kulturnega sodelovanja s pobratenimi občinami in partnerskimi mesti.

tičnih vprašanjih, materialnih pogojih in srednjeročnih usmeritvah kulturnega razvoja. Ocenili bodo tudi sedanjost, spregovorili bodo tudi o obveščanju o kulturi, dotaknili pa se bodo tudi kulturnega sodelovanja s pobratenimi občinami in partnerskimi mesti.

Začetek za rokometašice Velenja

Visoko merijo

Velenjske rokometašice so v sezoni 1981/82 dosegle izreden uspeh. Po sijajnih igrah v vseh kolih saj so le eno srečanje igrale neodločeno, vsa ostala pa dobile, so zasluženo osvojile prvo mesto v II. ZRL — sever in se uvrstile v I. B zvezno ligo. To je doslej največji uspeh velenjskih rokometašic in že v soboto, 18. septembra, bodo zigrade prvo prvenstveno tekmo. V Rdeči dvorani v Titovem Velenju bodo gostile ekipo Železničarja iz Novega Sada. Srečanje se bo začelo ob 17.45. Velenjska dekleta so se na novo sezono dobro pripravile, zato pričakujejo tudi zelo visoko uvrstitev. V soboto zvečer bodo gledalci v

Rdeči dvorani lahko videli še eno srečanje. Ob 20. uri bodo rokometaši Šoštanja začeli tekmo drugega kola II ZRL z moštvom Moslavina iz Kutine.

SOZD
merx
CELJE
Kmetijstvo, prehrabena industrija, trgovina, gostinstvo in turizem

Dobruo se.
v Celju...

xv. mednarodni obrtni sejem celje-golovec 17. do 26. septembra 1982

S svojimi izdelki sodeluje prek 3800 razstavljalcev. Priložnost za dogovore o sodelovanju, ugoden nakup! V okviru sejma bodo tudi strokovna posvetovanja, komercialni dnevi obrtnih zadrug, demonstracija strojne opreme, modne revije in revije priček ter športna tekmovanja obrtnikov.

Ocena družbenoekonomskih in družbenopolitičnih razmer v Šaleški dolini

Za odpravo težav ni treba na novo določati nalog

Predsedstvo občinskega komiteja zveze komunistov Velenje je na zadnji seji, ki je bila 10. septembra, obravnavalo družbeno-ekonomskie in politične razmere v Šaleški dolini, da bi verificiralo že dogovorjene aktivnosti zveze komunistov oziroma se po potrebi dogovorilo za nove. Ugotovljeno je, da bo treba aktivnosti, začete v poletnih mesecih, zdaj samo še okrepiti, saj smo priče se zmeraj precej zapletenim razmeram, tako v posameznih organizacijah združenega dela kot v vsej občinski skupnosti. Težave niso nove; aktivnosti za njihovo razrešitev so bile zastavljene že po programski volilni konferenci občinske organizacije ZKS Velenje ter po kongresih zveze komunistov Slovenije in zveze komunistov Jugoslavije, in to v vseh samoupravnih okoljih in v občinski skupnosti. Nalog ni treba znova določevati, že opredeljene aktivnosti je treba kar najbolj dosledno in pospešeno uresni-

čevati, je bilo mnenje članov predsedstva OK ZK Velenje. Poiskati pa je treba takšne oblike in metode dela, da bodo prizadevanja kar najbolj učinkovita. Zapisali smo že, da težave, ki tarejo delovne kolektive, niso od večeraj. Rezultati gospodarjenja združenega dela Šaleške doline še zmeraj niso zadovoljivi; delitev družbenega proizvoda ni ustrezna; prepočasni pa tudi poteka akcija nadaljnjega razvoja in uveljavljanja samoupravljanja ter samoupravnih družbenoekonomskih odnosov, in to na vseh področjih. Zastavljene so aktivnosti za odpravo omenjenih in drugih slabosti, ki pa jih bo treba samo še okrepiti. Da bi bili pri tem kar najbolj učinkoviti, bo treba določiti prednostni red opravljanja posameznih nalog. To bi morale storiti tudi druge družbenopolitične organizacije. Seveda pa ostaja tudi za naprej temeljna naloga zagotoviti kar najučinkovitejše

gospodarjenje ter kar najbolj dosledno uresničevati politiko dolgoročne gospodarske stabilizacije. Kljub prenekesteri slabosti, le-te posamezniki še posebej radi izpostavljajo, pa so letos delovni kolektivi Šaleške doline strnili sile, da bi delali in gospodarili bolje. Pozabiti, med drugim, ne gre na dejstvo, da je bilo v prvem polletju kar 27 % celotnega prihodka doseženo na osnovi dohodkovnih odnosov, da tovarna gospodinjstva opreme Gorenje vsem težavam navkljub povečuje izvoz na konvertibilna tržišča, da so se povečala sredstva za razširitev in izboljšanje materialne osnove dela, da sta porasli amortizacija in akumulacija. In če ne bi bilo izgub, bi bili kazalci gospodarjenja razumljivo znatno ugodnejši. Sicer pa je dejstvo, ki tudi sicer ni novo, da se je znašla velenjska občinska skupnost, sprito strukturo njenega gospodarstva, v znatno

večjih težavah kot druge občinske skupnosti na celjskem območju oziroma v Sloveniji. Zato so in bodo tudi še vnaprej potrebna resnično velika naprezanja, da bi presegli težave. Sicer pa je v položaju, v kakršnem se zdaj nahaja del gospodarstva Šaleške doline, resnično vprašljivo realno ocenjevanje položaja, saj ponekod ne razmišljajo več o učinkovitejšem gospodarjenju. Za kar najbolj dosledno in učinkovito uveljavljanje načel dolgoročne politike gospodarske stabilizacije bo nadvse pomembno nadaljevanje aktivnosti, začeti julija v zborih občinske skupščine Velenje z obravnavo poletnih rezultatov gospodarjenja in sprejemom ukrepov za odpravo težav. Med ukrepi so prav gotovo najpomembnejši naslednji trije: doseči načrtovani obseg proizvodnje, povečati izvoz in zagotoviti usklajeno rast vseh oblik porabe. Na začetku bližnje obravnave sprememb srednjeročne-

ga načrta razvoja za obdobje 1981—1985 bo treba oceniti, kaj so storili posamezni delovni kolektivi za uresničitev sklepov občinske skupščine za boljše delo in gospodarjenje. Sicer bo potrebno v vseh okoljih obravnavati z idejnega stališča problematiko, ki je prisotna. Nasploh pa bo treba doseči diferenciacijo ob obravnavi posameznih vprašanj; tovrstne aktivnosti morajo postati sestavni del prizadevanj osnovnih organizacij ZK. V teh prizadevanjih bodo osnovnim organizacijam zagotovili pomoč razširjene seje predsedstva OK ZK v nekaterih temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v mesecu septembru in oktobru, s katerimi tudi želi predsedstvo spodbuditi aktivnost OO ZK. Sicer pa bodo sekretarje osnovnih organizacij ZK seznanili z družbeno-ekonomskimi in političnimi razmerami v Šaleški dolini že te dni na seminarju, na katerem se bodo dogovorili še za prihodnje aktivno-

sti osnovnih organizacij ZK. Predsedstvo občinskega komiteja ZK Velenje je na zadnji seji poskušalo tudi poročilo o aktivnosti komunistov v velenjskem delu sozda Gorenje. Razprava se je dotaknila še posebej iskanja najprimernejših oblik in metod dela, ki naj bi zagotovile uresničitev dogovorjenih nalog. In še to: na seji predsedstva OK ZK Velenje je bilo poudarjeno, da je izvršni svet občinske skupščine vložil velike napore za sprotne spremljanje in analiziranje položaja občine in posameznih delovnih kolektivov, prav tako pa tudi za izboljšanje ukrepov za odpravo slabosti. Veliko pozornost pa je namenjal tudi urejanju razmer v občinskih upravnih organih, da bi tako zagotovili uspešnejše in učinkovitejše delo izvršnega sveta. Storit pa je treba vse, da bo velenjski občinski izvršni svet nadaljeval z že začeti aktivnostmi.

Prijavno odjavna služba

Veliko kršiteljev

V občinski upravi deluje mnogo služb. Ena od teh je tudi prijavno odjavna služba.

Vsak občan, ki je spreminil naslov stalnega ali začasnega bivališča, odjavil le tega, spreminil priimek in podobno, je moral to storiti v prijavno odjavni službi. Kot so nam ob obisku povedali, je rok za prijavo stalnega bivališča osem dni, vendar se ga stranke ne zdaleč ne drže. Prav tako neodgovorno se obnašajo tisti, ki se prijavijo le začasno. Ti bi morali urediti svoje obveznosti do prijavnice odjavne službe takoj. Zgodbi pa se celo, da se nekdo niti ne prijavljuje. Začasno prijavitelj občan, bi se morali prijavit sami oziroma bi morali vsakega novega stanovanca prijaviti stanodajalcu. Občan je lahko začasno prijavitelj le šest mesecev in prav nič več. Ko pa ta čas preteče, bi morali te občane stanodajalcu odjaviti ali jim podaljšati bivanje na istem naslovu. Takšen nered in neizpolnjevanje obveznosti do prijavnice odjavne službe povzroča nemalo težav pri volitvah. Vsak volilec prejme vabilo, vendar to pride nazaj, saj je naslovnik največkrat neznan. Kot so nam povedali, se pripravljajo novi zakon o začasni in stalni prijavi ter odjavi, ki je precej strožji in predvideva še več dokumentov. Morda bo prav ta zakon pripomogel k ureditvi težav na tem področju. Da bi vendarle prišli „stvari do dna“, so se na prijavno odjavni službi lotili tudi nekaterih akcij. Prav sedaj teče takšna akcija po krajevnih skupnostih naše občine za evidentiranje podnajemnikov in popis socialnih razmer, v katerih živijo. Uresničitev te naloge bo zelo težka in prav bi bilo, da se ulični odbori akcije resno lotijo. Svojo vlogo bi pri pravočasnih prijavah in odjavah bivališča morali odigrati tudi stanovanjska skupnost in kadrovske službe v delovnih organizacijah. „S stanovanjsko skupnostjo imamo sklenjen dogovor, da bi stanovalci pri vselitvi v novo stanovanje dobili ključ šele na osnovi potrditve o spremembi naslova. Vendar ugotavljamo, da se tudi ta ne drži skupnega dogovora. Vse pogostejše opažamo, da

na novo zaposleni delavci v kadrovskih službah dajejo lažne podatke o bivališču. Seveda te službe podatkov ne preverjajo. Mislim, da bi morale kadrovske službe pri sprejemanju na delovno mesto podatke zbrati iz uradnih dokumentov, ki jih nosijo občani s sabo. Seveda pa velja poudariti, da pravočasna prijava in odjava pripomoreta k boljši varnosti, javnemu redu in miru,“ je povedala vodja službe Dragica Bevk.

Nepravočasna prijava in odjava stalnega bivališča povzroča precejšnjo zmedo tudi na oddelku za notranje zadeve, in sicer pri vpokliku na vojaške vaje. „Po starem zakonu je vojni obveznik odgovarjal, če smo prekršek odkrili pravočasno. Sicer pa je ta zastarela in obveznika ni bilo mogoče kaznovati. Po novem zakonu prekršek ne zastari, kršitelja pa je moč kaznovati z denarno kaznijo do 3000 dinarjev,“ je povedal načelnik oddelka za ljudsko obrambo Pane Semečnik. Te težave pa potegnejo za sabo še mnoge druge. Kartoteka, v kateri so vpisani podatki o vojaškem obvezniku ne more biti usklajena s kartoteko v posameznih enotah. Zaradi tega vojni obvezniki ne morejo biti pravočasno obveščeni o napredovanju, o novo prevzetih dolžnostih in podobno. „Vojaški obvezniki so se dolžni po prihodu iz JLA prijaviti na oddelku za ljudsko obrambo. Če gredo le-ti v tujino za več kot pet mesecev, se morajo prav tako odjaviti, naslov stalnega bivališča pa ostane pri nas. Največkrat pride to v poštev takrat, ko delovne organizacije pošiljajo delavce v tujino za dalj časa. Ob povratku pa se morajo znova prijaviti,“ je dejal Pane Semečnik.

Poleg stalnih in začasnih prijav ter odjav vodijo v tej službi še posebne kartoteke, in sicer odjavljene za tujino, kartoteka odjavljenih neznanov kam, vodijo evidenco o tujcih, o občanah, ki prosijo za odpust iz državljanstva. Poleg teh pa je še tako imenovana kartoteka odjavljenih v drugo občino in kartoteka umrlih. Podatki o družinah pa so zbrani v gospodinjstvi kartoteki.

Celje

Obrtni sejem

Jutri bodo v prostorih športno rekreacijskega centra Golovec v Celju odprli že XV. mednarodni obrtni sejem, na katerem bo razstavljalo najrazličnejše obrtne izdelke več kot 3000 razstavljalcev, iz družbenega sektorja obrti kot tudi samostojni obrtniki iz vse Slovenije. Poleg njih se bodo predstavili na sejmu tudi tuji razstavljalci ter predstavili različno opremo za obrt. Sejem bodo odprli ob 10. uri.

Iz občine Velenje bo letos preko 50 razstavljalcev, ki bodo predsta-

vili številne izdelke, tako za dopolnitev industrijske proizvodnje, kakor tudi za potrebe široke potrošnje. Predstavili bodo tudi nekaj novih izdelkov, ki so sad dolgoletnih raziskovanj. To so predvsem izdelki s področja toplotne tehnike ter nekatera druga oprema za industrijo in gospodinjstvo.

Obiščite torej XV. jubilejni obrtni sejem v Celju, ki bo do nedelje, 26. septembra odprt vsak dan od 9. do 18. ure ter si oglejte tudi paviljon samostojnih obrtnikov občine Velenje.

I. G.

Era Standard

Prodaja za devize

Pred tremi tedni je trgovsko proizvodna organizacija Era objavila zanimivo ponudbo:

Občani, ki imate devizne prihranke v konvertibilni valuti naložene pri Ljubljanski banki ali Jugobanki, lahko kupite v blagovnici Standard naslednje proizvode Gorenja: belo tehniko, TV sprejemnike, kuhinje, keramične ploščice in drugo blago pod zelo ugodnimi pogoji. Vsi kupci bodo pri nakupu oproščeni temeljnega prometnega davka s posebnim popustom Gorenja. Blago lahko dobite takoj oziroma najkasneje v tednu dni.

Napotili smo se v Standard in povprašali, kako so se občani »oprijeli« teh ugodnosti.

Povedali so, da jim gre posel zelo dobro od rok. V dobrih 14 dneh so prodali kar 80 proizvodov Gorenja. Največkrat se kupci odločijo za nakup zmrzovalnikov. Večina plača blago v markah, pa tudi drugih deviz je nekaj.

Ob vsem tem smo si po tistem takoj zastavili vprašanje: kaj pa občani, ki nimajo deviznih prihrankov? Kako pa lahko ti kupijo oziroma sploh »pridejo« do zmrzovalnih skrinj? Tudi njim bi prišel 10 do 15 odstotni popust pri nakupu še kako prav. Tako pa so, vsaj po našem mišljenju, občani brez deviznih prihrankov kar dvakrat oškodovani. Mar ne?

Odmeva

Dosledno spoštovanje dogovora

V zadnji, 36. številki tednika Naš čas, je bil na 2. strani pod naslovom »Dosledno spoštovanje dogovora« kot zanimivost med drugim objavljen tudi podatek o višini osebnega dohodka poslovnega organa našega zavoda za mesec junij 1982. V zvezi s tem smo v mesecu juniju 24.320,30 dinarjev in nič več.

Računovodkinja M. K.

Pripis uredništva: V tabeli niti o omenjeni »opombi« ni bilo navedenega pojasnila. V prihodnje bo treba pač dosledno upoštevati navodila občinskega sindikalnega sveta. Posredovati je bilo treba le višino izplačane osebnega dohodka za 42-urni delovni teden (z minulim delom).

DVA IN TRI

Oglasila se je tudi računovodkinja Doma odraslih in pojasnila,

da njihov poslovodni organ (direktorica) v mesecu juniju ni dobila 38.897 dinarjev osebnega dohodka, ampak točno za 10 tisoč dinarjev manj, torej je poslovodni organ doma za varstvo odraslih Titovo Velenje v mesecu juniju zaslužil 28.897 dinarjev. Kako se je zgodila napaka? Kriv je tiskarski skrat, vendar ne skrat našega uredništva, menda kar Doma odraslih.

Številka dve je bila bolj podobna številki tri in zato tudi objavljen previsok osebni dohodek.

JE OSEBNI DOHODEK TABU?

Člani predsedstva občinskega sveta ZSS Velenje so na zadnji

seji (o njej smo poročali že v prejšnji številki) sprejeli tudi sklep, da bodo zbrane podatke za 41 tipičnih delovnih mest o višini osebnih dohodkov za mesec junij objavili v svojem glasilu Obveščalec, ki ga dobivajo tudi vse osnovne organizacije sindikata. Tako bo odgrnjena tančica skrivnosti, koliko kdo zasluži.

Pred dnevi smo vprašali nekaj delavcev, če vedo kdo ima in kolikošen je najvišji osebni dohodek v njihovem kolektivu. »Niti ne vem točno, koliko zasluži sodelavec, kako bi potem vedel, kolikšen je najvišji osebni dohodek, je odvrnil eden od njih, pa pravimo, da so delavci dobro obveščeni. No, vseh ne smemo metati v isti koš. Marsikje vendarle ni tako. (vos)

Ozirnica

Gaberke

Orientacijsko tekmovanje

Planinska sekcija Gaberke bo organizirala v sodelovanju z osnovnimi organizacijama ZSMS in ZRVS tega kraja v soboto, 18. septembra, orientacijsko tekmovanje. Prijave sprejema Stane Podjavoršek (telefon 850-063 — dopoldne in 851-899 popoldne) še do jutri zvečer do 19. ure.

Ekipa mora imeti tri tekmovalce, vsaka organizacija pa lahko prijavi več ekip. Tekmovanje se bo začelo ob 8. uri, trajalo pa bo približno štiri ure. Med potjo bodo morali tekmovalci odgovorjati na vprašanja iz NOB (XIV. divizija na Štajerskem), športnih dogodkov v tem letu in prve pomoči Ekipa ZRVS in planinskih društev pa bodo morale odgovorjati še na vprašanja iz orientacije.

naš čas

„NAŠ ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o., Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10.

„NAŠ ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednišnji „Šaleški rudar“, kot tednik pa izhaja „Naš čas“ od 1. marca 1973.

Uredništvo: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik),

Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakšek in Mira Zakšek (novinarji).

Izhaja ob četrtrkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317.

Brzljavi naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 8 dinarjev. Letna naročnina za individualne naročnike je 360 dinarjev (za inozemstvo 720 dinarjev).

Letna naročnina na Naš čas z rubriko Uradni vestnik občine Velenje za temeljne in druge organizacije združenega dela, de-

lovne skupnosti, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti ter zasebne obrtnike pa znaša 600 din in je vplačljiva vnaprej.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture,

tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročeni rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „Naš čas“ se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Govor sekretarja RK SZDL Slovenije Miloša Prosenca na 6. srečanju aktivistov OF v Šmiklavžu

Zmogli bomo reševati težave, tudi tiste najtežje, ki zahtevajo stabilizacijske napore in odrekanja

TOVARIŠICE IN TOVARIŠI!

Ne bi rad govoril predvsem o tistem, kar sami poznate veliko bolje od mene, težko pa se bom izognil temu, da ne bi govoril o problemih, ki jih pogosto obravnavamo, o stvareh, ki so sestavni del naših sedanjih družbenopolitičnih in družbenoekonomskih razmer. Naša moč je v ljudeh; napredovanje, razvoj in volja po njem, pa so vgrajeni v značaj socialistične samoupravne družbe. Tito je dejal, da je najdragocenejša, kar smo dali človeštvu z našo revolucijo, to, da smo mu vrnili vero v navadnega človeka. Te vere ne smemo načenjati, ne smemo je blatiiti, ampak jo moramo poglobljati in negovati in tako tudi naravnati svoja dejanja. Vsi dobro vemo, da ima naša družba v sebi toliko pristne, ljudske moči, toliko v praksi preizkušene samoupravljalске zavesti, da bomo zmogli reševati probleme, s katerimi se soočamo, in tudi tiste najtežje, ki zahtevajo stabilizacijske napore in odrekanja. Nesmiselno, nerevolucionarno in skrajno oportunistično bi bilo, če bi dopustili, da bi nas preplavilo in razjedlo malodušje, veseplošno nezadovoljstvo, krizirstvo in sumničanje v vse in vsakogar. Prav tako pa bi bilo samomorilsko, če se ne bomo še odločneje spopadli z nedelom, z bohotenjem egoizma, z malomarnostjo, z brezbriznostjo, s samovoljo, z neupoštevanjem zakonodaje, s profitarsko logiko, z zaslužkarstvom in s pojavi malomeščanstva. Saj vse to še nima prevladujočih dimenzij in še zdaleč ne zasipa temeljev naše družbene ureditve, zahteva pa vseeno skupno odločnost po presežanju takih pojavov, ki si se vgnezdili v naš vsakdan.

Družbenopolitične organizacije bodo morale zelo kritično preveriti svojo učinkovitost, svojo doslednost, svojo mobilizacijsko vrednost. Vsi skupaj, v vseh oblikah našega samoupravnega in političnega organiziranja moramo doseči še bolj strnjeno fronto boja za vse tiste vrednote, ki jim ponosno in iz vsega srca pravimo Titova in Kardejeva pot.

Res je, da je mnogo naših težav tudi objektivnih. V današnjem svetu in njegovih razmerah nihče nikomur ne prizanaša. Splošne svetovne ekonomske zaostitve nas niso obšle, pa tudi sovražniki drugačne vrste ne mirujejo. Najvažnejše pri vsem tem pa je le, kakšno zaupanje imamo vase in koliko smo si sposobni doma povedati, kaj je prav in kaj narobe, kaj je v skladu s socialističnim samoupravljanjem in njegovo moraljo in kaj v popolnem nasprotju z njo. O teh vprašanjih in o tistih o tehnokratizmu, birokratizmu, centralizmu, nacionalizmu ter o položaju delavca in moči samoupravljanja veliko govorimo. Zelo kritično in odprto je o tem tekla razprava na vseh kongresih Zveze komunistov. To nas

sedaj še bolj zavezuje k doslednosti. Dogovorjeno bi morali bolj spoštovati, ne pa, da je še vedno dovolj maneverskega prostora in preveč potuže za vse tisto, kar nas dela nejevoljne. Bolj učinkoviti bi morali biti že v imenu svobode, ki jo uživamo, v

Med govorom

imeni demokracije, ki jo imamo, zaradi slovesa, ki smo si ga pridobili s svojim junaštvom in vztrajnostjo, zaradi tega, ker dobro vemo, po kako trnovi pot smo prišli do svoje suverenosti in dostojanstva.

NAŠE PARTIZANSKE ZMAGE NI NIHČE PODARIL

V zgodovini naših narodov nam ni bilo nikoli nič podarjenega. Za vsak korak naprej se je bilo treba boriti, za vsak klic po svobodi so padale žrtve. Zato je bila naša partizanska zmaga še žlahtnejša: nihče nam je ni podaril in nihče nam ne bo mogel nikoli dopovedati drugače. Tako veličastno bitko je lahko vzdržalo le ljudstvo, ki je vedelo, kaj hoče, ki ni nasedalo demagoškimi obljubam okupatorjev ali pa ob strani čakalo na razplet dogodkov, temveč je vzelo usodo v svoje roke. Ni ga kraja v vsej Sloveniji in Jugoslaviji, ki ne bi prispeval k uspešnosti in zmagi našega boja, kar kaže na njegovo širino in ljudsko osvobodilni značaj.

Včasih nam kdo očita, da smo preveč navezani in zaverovani v preteklost in da izrabimo vsako priložnost, da o njej na veliko in na dolgo govorimo. Vendar tega ne počnemo samovoljno, niti se nam ni treba kitiiti z napredkom, ki smo ga dosegli po partizanski zmagi,

ker tega ne vidi samo tisti, ki nas ne priznava, ki mu ni pri srcu naša pot. To počnemo zato, ker preteklost povezujemo s sedanjostjo in z napori za bodočnost. Tako so nam dogodki iz revolucionarne zgodovine še bližji, bogate izkušnje pa še dragocenejše. Teh pa je

gov, da bi se sebično zapirali v svoje plotove. Naši ekonomski, politični, izobraževalni, kulturni, znanstveni in mednarodni dosežki nam omogočajo že veliko več, kot smo o tem smeli in upali sanjariti še pred dvajsetimi ali tridesetimi leti. Hiteli smo, celo preveč hiteli, glede na materialne možnosti, glede na ustvarjeni dohodek in svojo produktivnost. Zato ne bi smeli biti prenapeti in živčni, če je nastopil trenutek, ko se je treba z veliko skrbjo in družbene zavzetosti poglobiti v sedanje razmere in vsepovsod ugotoviti, kaj je primerno smotrom in podobni socialistične samoupravne družbe. In če je potrebno, kot ugotavljamo, v našem obnašanju kaj popraviti, izpopolniti, zavreči ali ponovno ovrednotiti, potem naredimo to vsi in vsepovsod, od temeljne organizacije in skupnosti do občine, republike in pokrajine ter do federacije. Moramo biti sposobni za to in še kako prav bi nam prišle pri teh naporih vse vrednote in lastnosti, ki so dajale trdoživost, polet in nepremagljivost partizanski borbi.

Vem, da so kakršnekoli primerjave v tej smeri lahko mnogo-krat preveč poenostavljene in prepovršne. Toda tudi za dosega-je stabilizacijskih ciljev in za nadaljnje razvijanje političnega sistema bi bilo potrebno še več partizanske in poveljne požrtvovalnosti, predanosti, samoodrekanja in samodiscipline, volje, vztrajnosti in udarnosti. Seveda s tem ne mislim, da sedaj ne poznamo teh vrtil. Poznamo jih, niso nam spolzele v pesek in v dobrušni meri jih je vsrkala vase tudi mlada generacija. Postale so tudi sestavina medčloveških odnosov in vsebina samoupravljanja.

Toda vse to je v preskromni meri prisotno pri današnjih naporih in nehoti se ti vsiljuje vprašanje: Ali danes res ne znamo več biti skromni? Nismo sposobni samoodrekanja? Kaj je z našo doslednostjo, akcijsko in aktivistično usposobljenostjo? Ali ta ni več potrebna? Je vse to za v staro šaro? Ugotavljamo, recimo, neustrezen in slab odnos do družbene lastnine, krepi se tudi skupinsko-lastninsko obnašanje, prisotno je celo nenamensko prelivanje družbenih sredstev. Brez sprememb v odnosu do družbene lastnine ne bo mogoče doseči nove kvalitete v proizvodnji, saj je ravno izboljšanje kvalitativnih dejavnikov proizvodnje naša največja rezerva.

Pa se spet vprašam: bomo sposobni z močno aktivnostjo in ponašanjem vseh družbenih, samoupravnih in političnih dejavnikov korenito spremeniti odnos do teh problemov? In to povsod in vsak pri sebi! Pojavljajo se kršenja in neizpolnjevanja dogovorov, samoupravnih sporazumov in zakonov so močno razširjeni. Ali nismo za to vsi vsaj malo krivi?

Ali nismo vsak v svojem okolju do tega preveč brezbrizni? O skupni in splošni porabi stalno govorimo, da jo je treba brzdati. Kdo naj jo? Ali ni vse to v naših rokah, mnogo teh vprašanj bi lahko obvladovali samoupravno. Pa mimogrede prevladajo drugačni interesi, skupna družbena usmeritev in odgovornost zbledi in v stiski posežemo po administrativnih ukrepih, potem pa ugotavljamo, da se odmikamo od samoupravne iniciative in delegatske avtoritete.

Če hočemo doseči novo kakovost gospodarjenja, bo potrebno še več naporov, ustvarjalnosti in tudi samoodrekanja. Ne zato, da bi pristajali na splošno siromašenje življenja, temveč zato, da bi jutri lahko bolje živeli. Torej živeti moramo drugače in drugače gospodariti, presegati moramo razdrobljenost, sebičnost in zaprtost ter se javno ograževati od vseh takih pojavov in zablod. Dovolj moči imamo za to, vedno smo jih našli in povezali v skupno fronto boja za napredek. Naš sistem omogoča ljudem, da vse bolj odločajo o pogojih in rezultatih svojega dela in vsako odmi-kanje od tega bi nas pripeljalo še v resnejše težave. Zato čas zahteva tudi zavestno akcijo vseh družbenopolitičnih sil in sredstev, pa manj ocenjevanj in kopičenja sklepov ter več konkretnih premikov. Tega se vsi zavedamo. Smo na realnih tleh, toda nikakor ne pesimisti. Kongres Zveze komunistov so vili odločnost in upanje in oberoč se bo potrebno oprejemati njihovih sklepov z delom, s poštenostjo, s partizansko zagnanostjo. Karierizem, sebičnost, taktiziranje, nesposobnost in ljudem z dvojno moraljo bi moralo odklenkati, posebno še, če našetimo nanje v naši avantgardni organizaciji.

SOCIALISTIČNA ZVEZA NE SME BITI SESTANKARSKA IN PISARNIŠKA ORGANIZACIJA ODMAKNJENA OD PROBLEM DRUŽBENE PRAKSE, OD TEŽAV, STISK IN PORAZOV, KI JIH DOŽIVLJAJO LJUDIJE.

Vam, aktivistom Osvobodilne fronte je akcija blizu. Znali ste se organizirati v najtežjih pogojih ter se boriti proti okupatorju ter sektaštvu, ki bi lahko načelo enotno fronto odpora. Kidrič je dejal, da je »tako nastajala na terenu organizacija, ki se je razvijala med ljudskimi množicami in uporabljala kar najbolj raznovrstne, takorekoč vse mogoče načine in metode borbe. Tudi ta izkušnja bi morala biti nenehno pred očmi današnji Socialistični zvezi. To ne sme biti sestankarska in pisarniška organizacija, odmaknjena od problemov družbene prakse, od težav, stisk, uspehov in porazov, ki jih

doživljajo ljudje. Taka Socialistična zveza ne more biti združujoča sila za vse ljudi, ne more biti mobilizacijska, ne more stabilizacijskih naporov iz poslovniške in indeksne logike prepeljati v stabilizacijsko gibanje, v katerem bi vsak imel in videl svoje mesto. Saj so napore, da bi bila SZDL ljudska organizacija, vsakodnevni, toda še vedno prepočasni. Osvobodilna fronta je svoj program razgrnila v devetih točkah. Te je vsak poznal, jih vsak osvojil. To je bil čas skromnih besed in velikih dejanj. Tudi danes, sicer v drugačnih, svobodnih pogojih, bi lahko temu bolj sledili. Predvsem pa bi morali pri vsakem človeku spodbuditi občutek pomembnosti in potrebnosti. Vsak je važen in vsak nekaj zna ter naredi, če hoče, če želi, če ima motiv, če je upoštevan. Zato mora Socialistična zveza to vgraditi v svoje metode in oblike dela in krepi enotno fronto za preseganje naših notranjih težav ter za mir v svetu. Kako zelo je to potrebno, pa najbolje veste vi borci in aktivisti, ki ste strahote morije občutili na svoji koži. Dobro tudi veste in nenehno nam pripovedujete, da politični aktivizem še ni zastarel, da brez organiziranega zaledja ne gre, da brez organiziranega ljudstva ne bi bilo ne partizanskih enot, ne zmag. In to spoznanje velja v dobrušni meri tudi za mnoga sedanja prizadevanja.

ZASTAVA NAŠE REVOLUCIJE MORA PONOSNO VIHARATI IZ RODA V ROD.

Zato izročilo Osvobodilne fronte ni samo slavna zgodovina, ki zasluži občudovanje zaradi izrednega pograma in vojaške sposobnosti majhnega slovenskega naroda. To so tudi korenine, iz katerih mora nenehno poganjati drevo našega družbenega napredka. V tem izročilu, v njegovi ljudskosti in poštenosti, moramo vedno znova iskati poroštvo naše bodočnosti in varnosti, bratstva in enotnosti.

Mitja Ribičič je dejal, da je vse, kar smo v vseh teh desetletjih dosegli pomembnega, povezano z izročilom frontovskega množičnega gibanja. In kadarkoli smo na naši poti naleteli na zunanje ali notranje ovire, smo jih premagovali z močjo gibanja, z močjo organiziranih ljudskih množic, z zaupanje vanje. To spoznanje moramo negovati.

Vse to najbolj veste vi, borci in aktivisti, pa tudi prebivalci tega kraja, ki so v najtežjih preizkušnjah vedeli za pot resnice in pravice. Če je včasih partizanska vojska juršala na nebo in dosegala nemogoče, tudi danes ne bomo popustili. Ne smemo in ne moremo!

V vsej naši družbi pa moramo vsi narediti še več, da bo zastava naše revolucije ponosno vihrala iz roda v rod!

zastava naše revolucije mora ponosno vihtrati iz roda v rod.

Zato izročilo Osvobodilne fronte ni samo slavna zgodovina, ki zasluži občudovanje zaradi izrednega pograma in vojaške sposobnosti majhnega slovenskega naroda. To so tudi korenine, iz katerih mora nenehno poganjati drevo našega družbenega napredka. V tem izročilu, v njegovi ljudskosti in poštenosti, moramo vedno znova iskati poroštvo naše bodočnosti in varnosti, bratstva in enotnosti.

Mitja Ribičič je dejal, da je vse, kar smo v vseh teh desetletjih dosegli pomembnega, povezano z izročilom frontovskega množičnega gibanja. In kadarkoli smo na naši poti naleteli na zunanje ali notranje ovire, smo jih premagovali z močjo gibanja, z močjo organiziranih ljudskih množic, z zaupanje vanje. To spoznanje moramo negovati.

Vse to najbolj veste vi, borci in aktivisti, pa tudi prebivalci tega kraja, ki so v najtežjih preizkušnjah vedeli za pot resnice in pravice. Če je včasih partizanska vojska juršala na nebo in dosegala nemogoče, tudi danes ne bomo popustili. Ne smemo in ne moremo!

V vsej naši družbi pa moramo vsi narediti še več, da bo zastava naše revolucije ponosno vihrala iz roda v rod!

REK Titovo Velenje — priprave na sindikalni kongres

S proizvodnimi uspehi in skupnim reševanjem težav dokazujejo svojo pripadnost

V osnovnih organizacijah sindikata so priprave na 9. kongres zveze sindikatov Jugoslavije in 10. kongres zveze sindikatov Slovenije v polnem zamahu. Kako pa se na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu pripravljajo na ta dva pomembna dogodka?

»V Reku se pripravljamo na kongres s polno močjo, in sicer tako, da bomo s proizvodnimi rezultati, s skupnim nastopanjem ter reševanjem naših težav dokazali pripadnost sistemu in idejam delavskega razreda. Delo sindikalnih organizacij vodi koordinacijski odbor, v katerem so vsi predsedniki koordinacijskih odborov delovne organizacije. Tu se dogovarjamo na kakšen način bomo enotno in skupno vodili

posamezne akcije. V tem letu smo si zadali v sindikalni organizaciji le eno nalogo, doseči kar najboljše rezultate dela ter uresničiti vse načrtovane naloge. Tako na vsaki seji obravnavamo rezultate gospodarjenja, se dogovarjamo o ukrepih, ki so potrebni za posamezna področja. Naš koordinacijski odbor ne sprejema sklepov, ampak se dogovorimo predsedniki med sabo, kako bomo usklajeno vodili te akcije. Analizirali smo naše delo v prvem polletju in trdim lahko, da smo na rudarsko elektroenergetskem kombinatu fizični načrt proizvodnje dosegli. Naši proizvodni rezultati so temu primerno visoki. V šostanjkih termoelektrarnah so delavci presegli načrtovano pro-

izvodnjo za 24 %, v rudniku je bila ta večja za 5 % in tudi v ESU so se dobro izkazali, je povedal predsednik koordinacijskega odbora osnovnih organizacij zveze sindikatov na Reku Srečko Meh.

Precej pozornosti sindikati te delovne organizacije namenijo bolniški. V vseh sindikalnih sredinah so analizirali bolniški stalež, obvestili delavce preko informatorja in se dogovorili, da vsaka osnovna organizacija naredi program oziroma da ideje, po katerih bi lahko ukrepali proti zvečani bolniški. Menijo, da ne morejo »valiti« vse krivde na zdravnike delavce, ampak morajo o tem spregovoriti v svojih sredinah. Le tu lahko ukrepajo proti tistim, ki neupravičeno koristijo bolni-

ški stalež. Poleg kongresnega gradiva, v sindikatu Reka »premljavajo« tudi nov zakon o pokojninski invalidskih razmerjih.

Več besed, kot težavam, načrtom in nalogam, namenijo delavci Reka razvojnim programom. »Naša osnovna naloga je, da poskušamo znotraj Reka uskladiti razvojne programe. Vsaka delovna organizacija naj ne bi imela svojega razvojnega programa, ampak bi morali biti ti sestavljeni na osnovi skupnih vlaganj. Z dogovori pa bi jih izpolnjevali in dograjevali. Razvojno tehnični sektor mora pripraviti predloge, ki jih bodo obravnavale osnovne organizacije sindikata in seveda vsi samoupravni organi. To naj bi bil naš

prispevek k prestrukturiranju gospodarstva, saj ni dovolj, da o njem le govorimo, ampak da tudi nekaj naredimo«, je poudaril naš sogovornik.

Najvažnejše področje je delitev po delu in nagrajevanje delavcev. Precej težav imajo zaposleni na Reku prav zaradi tega, saj večino njihovega dohodka pridobivajo na osnovi skupnega prihodka prodaje električne energije. Politika družbe in prenizka cena električne energije vodi Rekovce med izgube. Vendar, kot poudarjajo, to ne vpliva na razpoloženje delavcev. Vsi vedo, da je treba delati in da sami odločajo o rezultatih svojih prizadevanj. Ta pa niso izražena v dohodku, denarju, ampak so kazalci produktivnosti in izpolnjeva-

nju letnega proizvodnega načrta.

Pri obravnavanju kongresnega gradiva delavci niso imeli posebnih pripomb. Vendar menijo, da se lotevajo vseh akcij preveč nasplošno.

Premalo je konkretnih nalog in zato tudi rezultati ne bodo najboljši. »Kongresa se bodo udeležili trije naši delavci. Za kongres bomo morali v Reku pripraviti sporočilo, ki naj bi povedalo s kakšnimi težavami se srečujemo pri razporejanju in »izdelavi« skupnega prihodka, saj smo prav na tem področju prišli precej daleč. Marsikomu bi lahko povedali, kakšne so prednosti in kakšne so težave, ki izhajajo iz skupnega prihodka«, je povedal Srečko Meh.

Praznik občine Mozirje

Odločno premostiti vse težave

(Nadaljevanje s 1. strani)

Slavnostni govornik je bil predsednik skupščine občine Mozirje Lojze Plaznik. Spregovoril je o najpomembnejših dogodkih iz našega narodno-osvobodilnega boja in o pomenu osvoboditve Gornje Savinjske doline za nastanek in razvoj ljudske oblasti v Sloveniji. Omenil je tudi napore in dosežke pri povojni izgradnji naše domovine in mozirske občine. Seveda je jasno opredelil številne pomembne naloge, ki jih bomo morali uresničiti, če se želimo izkoptati iz sedanjih težavnih razmer. Med drugim je dejal: »Z letošnjimi kongresi zveze komunistov smo napovedali odločen boj vsem slabostim in odklonom. Naša obveza je, da ta boj tudi izbojujemo, za ceno prenekaterih žrtv in odrekov. Kar smo zagrešili bomo morali popraviti. Večjo blaginjo si bomo zagotovili le, če bomo več in bolje delali, se bolj vključevali v mednarodno delitev dela, smotno izkoriščali naravne pogoje in lastno znanje, še naprej krepili pristne samoupravne odnose in dohodkovne vezi ter dosledno spoštovali načela socialistične morale. Takšno ravnanje je naš večni moralni dolg do vseh udeležencev narodno-osvobodilnega boja, tisoče

padlih za svobodo in dolg tovarišu Titu, ki bo ostal trajna plamenica naše sreče v bratski skupnosti naših narodov in narodnosti.»

Delegacija pobratene občine Mozirje in Čajetina je položila venec k spomeniku padlim borcem, udeležence in vse prebivalce mozirske občine pa je pozdravil tudi predsednik skupščine občine Čajetina Milivoje Kukanjac. Ob iskrenih čestitkah je še posebej poudaril, da je sodelovanje med občinama že zdavnaj preseglo raven izmenjave delegacij in se razširilo na šole, krajevne skupnosti, gospodarstvo in na druga področja. Predsedniku skupščine občine Mozirje Lojzetu Plazniku je zatem izročil spominsko darilo.

Na koncu so podelili tudi letšnja priznanja in nagrade občine Mozirje. Priznanja so prejeli Gasilsko društvo Rečica ob Savinji, Jože Rakun in Savinjsko-šaleška veterinarska postaja, denarne nagrade pa Planinsko društvo Gornji grad, Aleksander Videčnik in zakonca Mlinar z visokogorske kmetije v Podvolovljeku.

Za lep in prisrčen kulturni spored so poskrbeli domači pevci in pevke, učenci in malčki iz vrta, ki so zaslužno poželi največ odobravanja.

Zakonca Mlinar sta več kot zaslužno prejela nagrado

Gozdno gospodarstvo Nazarje

Velika pridobitev gozdarjev

V petek so svoj delež k praznovanju občinskega praznika prispevali tudi gornjesavinjski gozdarji. V Spodnji

Rečici so namreč izročili namenu novo strojno postajo temeljne organizacije združenega dela Transport in

gradnje nazarskega Gozdnega gospodarstva. Izgradnja postaje je bila več kot nujna, saj bodo z njo odpravili nemogoče pogoje za popravila in vzdrževanje prevoznih sredstev in strojne opreme s katerimi so se srečevali v dosedanjih delavnicah. Sodobni delovni pogoji bodo zagotovo odpravili marsikatero motnjo pri prevozu in v proizvodnji sploh. Naložba je veljala 75 milijonov dinarjev, skupna površina nove postaje je 3.446 parkirnih prostorov pa 8.500 kvadratnih metrov.

Otvoritvene slovesnosti so se udeležili številni današnji in nekdanji delavci gozdnega gospodarstva, predstavniki občine in njenih družbeno-političnih organizacij, delegacija pobratene občine Čajetina, številni krajanji in drugi gostje. O sedanjem gospodarskem trenutku in o pomenu gozdarstva za Gornjo Savinjsko dolino je spregovoril predsednik izvršnega sveta skupščine občine Mozirje Franc Miklavc, otvoritveni trak pa je prerezal najstarejši delavec temeljne organizacije Transport in gradnje Anton Turk.

Trak je prerezal najstarejši član kolektiva Anton Turk

Savinjsko-šaleška veterinarska postaja

Pomembno priznanje veterinarjem

K praznovanju občine Mozirje so izjemen delež prispevali zlasti delavci Savinjsko-šaleške veterinarske postaje. V sredo dopoldne so namreč v Ljubiji pri Mozirju izročili namenu nove delovne prostore. Po znanjem videzu zelo lepa postaja, po predračunski vrednosti morda majhna, po svojem pomenu pa izredna pridobitev za obe sosednji občini.

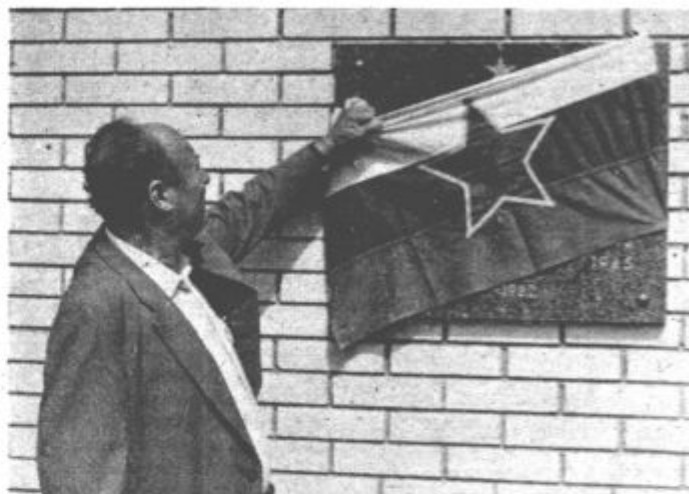
Gornjesavinjski in Šaleški veterinarji so si s tem končno zagotovili normalne pogoje za delo, ki bodo zagotovo še izboljšali raven zdravstvenega varstva živali in pospešili razvoj živinoreje na tem področju.

Priložnostne slovesnosti so se udeležili častni občan mozirske občine Tone Bole, predstavniki občin Mozirje in Velenje, veterinarji sosednjih postaj, zastopniki strokovnih in znanstvenih ustanov, zadrugne zveze Slovenije, svojci in sorodniki padlih veterinarjev ter številni živinorejci. Slavnostni govornik je bil direktor republiške veterinarske uprave Dušan Pirih, ki je orisal nastanek, razvoj in izjemen pomen veterinarske službe v Sloveniji, posebej pa je pohvalil napore in velike dosežke gornjesavinjskih in šaleških veterinarjev.

Za njim je spregovoril predsednik skupščine občine Mozirje Lojze Plaznik. Poudaril je, da so novi delovni prostori le zunanji odraz izjemnih dosežkov preteklih desetletij pri napredku živinoreje v sosednjih občinah, pri čemer imajo veterinarji vsekakor izredne zasluge. Nesporna je trditev, da so veterinarji tega področja izjemen primer v slovenskem in jugoslovanskem prostoru, saj so več kot tri desetletja požrivalno opravljali svoje strokovne naloge v težavnih terenskih razmerah in ob skoraj nemogočih tehničnih in prostorskih pogojih. Seveda so kljub temu dosegli zavirljive delovne uspehe, ki se zrcalijo v skokovitem napredku tržno usmerjene živinorejske proizvodnje ter pasemske in genetske kakovosti govedi. K temu je nedvomno veliko pripomoglo tudi vzorno sodelovanje z rejci, kmetijsko pospeševalno službo ter strokovnimi in znanstvenimi ustanovami. Letošnje občinsko priznanje Savinjsko-šaleški veterinarski postaji je zato več kot zaslužno.

Posebna zahvala gre predvsem občini Velenje, ki je z velikim razumevanjem prevzela velik delež finančnih bremen. Prispevala je namreč dve tretjini potrebnih sredstev in tako omogočila izgradnjo, ki je sami veterinarji ne bi mogli.

Postaja je veljala dobrih deset milijonov dinarjev, meri 510 kvadratnih metrov, v njej pa bodo zaenkrat dobili prostor ambulanta, laboratorij, apoteka, uprava in stanovanje. Njen pomen je posebej poudaril tudi predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje Božo Lednik. Dejal je, da je to pomembno družbeno priznanje veterinarjem za njihovo dosedanje delo. Pomembna je tako glede na objekt, ki je med najlepšimi v Sloveniji, glede na način zbiranja sredstev, saj so z združevanjem časa in sredstev znova uspešno premagali škodljivo zapiranje v občinski okvire, pomembna pa je postaja tudi zato, ker pomeni priznanje veterinarjem za dosedanje delo in jim bo omogočila še večje uspehe v prihodnje.

Spominsko ploščo je odkril dr. Tone Hudopisk

Ob otvoritvi so na postaji odkrili tudi spominsko obeležje trem veterinarjem, ki so žrtvovali svoja življenja za svobodo. Na plošči so napisana imena Jožeta Berganta iz

Gornjega grada, Lojzeta Korena iz Mozirja in Jožeta Kode iz Velenja. Ploščo je odkril dr. Tone Hudopisk, veterinarski referent 4. operativne cone.

Nova postaja je velika pridobitev za obe občini

Osnovna šola Gornji grad

Končno celodnevni pouk

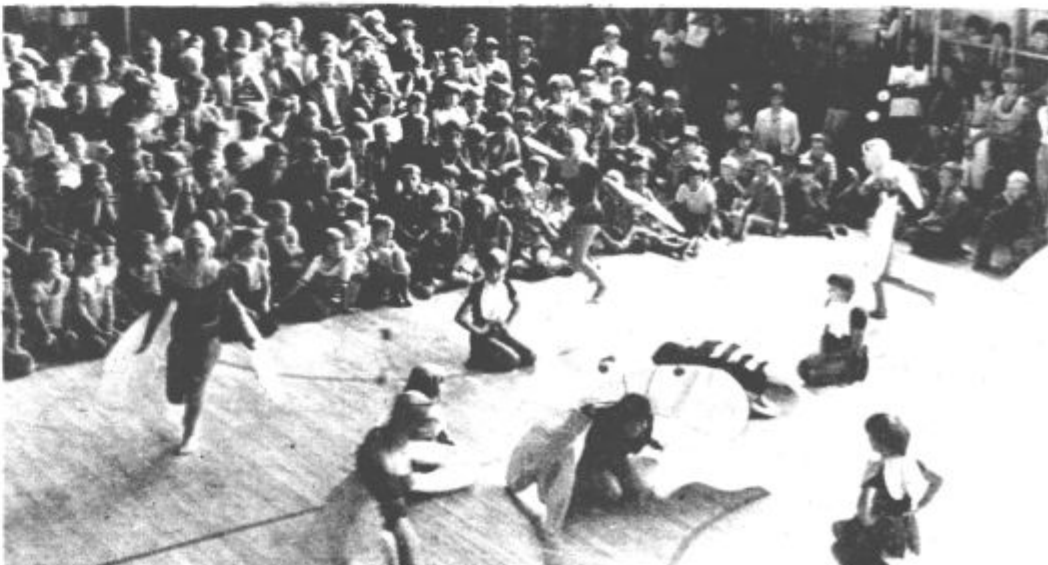
V Gornjem gradu so prejšnji četrtek s priložnostno slovesnostjo tudi uradno potrdili uvedbo celodnevnega pouka na tamkajšnji osmiletki. To je seveda prva celodnevna šola v mozirski občini, z njo pa bo v to obliko pouka vključenih 14 oddelkov gornjesavinjskih osnovnošolcev. Ko bodo celodnevni pouk uvedli še na podružničnih šolah, bo odstotek dosegljivosti letos predvideno število 20. Osmiletko v Gornjem gradu so dogradili in obnovili s sredstvi občinskega sa-

moprispevka in tako zagotovili pogoje za celodnevni pouk.

Na četrtkovni slovesnosti so učenci pripravili resnično zanimiv in pester kulturni spored, svoj delež pa so prispevali tudi učenci pobratene šole Mačkat iz občine Čajetina. Učencem, učiteljem in gostom je spregovoril eden najstarejših krajanov Franc Zalesnik, sicer kmet in aktiven zadrugnik. V imenu vseh krajanov se jim je zahvalil za dosedanje uspehe, ki so vsakakor plod tvornega sporazumevanja

in sodelovanja med učenci, učitelji in krajevno skupnostjo. Takšna pot mora biti vodilo tudi za delo v prihodnje. Vsem je obudil tudi zanimive spomine na celodnevno šolo, ki jo je sam obiskoval pred 70 leti, bila pa je nujnost takratnih časov.

Po končani slovesnosti so se učenci zbrali v učilnicah in vsem gostom nazorno prikazali načine in oblike koriščenja prostega časa.

Gornjegrajski učenci so pripravili resnično lep kulturni spored.

GIP Vegrad Titovo Velenje

Šolo so zgradili v desetih mesecih

V gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Titovo Velenje posvečajo industrializaciji gradnje v zadnjih letih vso pozornost. Dobro so se že uveljavili z Vemont konstrukcijami, ki jih uporabljajo predvsem za gradnjo industrijskih objektov, v zadnjih letih pa uspešno razvijajo program prostorskih elementov in lahkih konstrukcij.

S prostorskimi elementi so doslej hitro postavili že vrsto objektov. To so bili predvsem vrtci in poslovne zgradbe. Trenutno je v izgradnji dvanajsti stanovanjski stolpič, ki ga na ta način gradijo v Titovem Velenju.

Precejšnja preizkušnja pa je bila za Vegradovce tudi gradnja prve osnovne šole s prostorskimi elementi.

Gradnjo šole so pridobili konec avgusta lani v Sunji v bližini Siska na Hrvaškem. Na licitaciji so uspeli prav gotovo zaradi tega, ker so obljubili, da bodo šolo predali v desetih mesecih.

Takoj nato so v Sunji pričeli pripravljalna dela. Tja so poslali 18 delavcev, ki so do konca leta pripravili vse potrebno za pričetek montaže. V temelje so vgradili 550 kubičnih metrov betona. V tovarni v Selah so pričeli z izdelavo 176 celic, ki sestavljajo šolsko poslopje. Za to so potrebovali štiri mesece. Zanje so porabili 1150 kubičnih metrov betona. Prostorske elemente so že v tovarni delno finalizirali. Montirali so elektro inštalacije ter opravili vse potrebno za polaganje finalnih podov. Več kot polovico del je bilo opravljenih tudi pri elektroinštalaciji, grobo pa so montirali

Z gradnjo prve šole s prostorskimi elementi so delavci Vegrada ponovno dokazali vsestransko uporabo teh elementov in številne prednosti industrijske gradnje

še centralno ogrevanje. Z montažo prostorskih elementov so v Sunji pričeli sredi februarja letos, šolo pa so postavili v 25 delovnih dneh. Takoj za tem so pričeli z zaključnimi deli na terenu, ki so trajala kot je bilo načrtovano, pet mesecev. Osnovno šolo v Sunji, ki ima 3669 kvadratnih metrov uporabnih površin, so tako predali investitorju tako kot je bilo dogovorjeno v desetih mesecih, to je konec meseca julija letos.

Sola ima 20 učilnic s kabineti in telovadnico v velikosti 600 kvadratnih metrov. V njej se bo šolalo okoli 800 otrok. Investicijska vrednost gradbenih del pa je znašala okoli 106 milijonov dinarjev.

Osnovno šolo so v Sunji predali namenu preteklo soboto. Izrekli so posebno pohvalo izvajalcu del, Gradbeno industrijskemu podjetju Vegrad, ki je dela končal zares v ze-

lo kratkem času, zadovoljni pa so bili tudi s kakovostjo opravljenih del.

To je za delovno organizacijo Vegrad ponovno velik delovni uspeh, saj so dokazali, da je program prostorskih elementov vsestransko uporaben, da je gradnja hitra, poceni in kakovostna in da ima številne prednosti v primerjavi s klasično gradnjo.

Mira Zakošek

DO Avtoprevoznitvo in servisi

Poblaščen servis tudi za vozila Crvene zastave

Za to srednjeročno obdobje si je delovna organizacija Avtoprevoznitvo in servisi Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje zastavila nekaj zelo pomembnih nalog. Poleg prevoza, ki jih opravljajo pretežno za delovne organizacije Rudarsko elektroenergetskega kombinata, želijo kar najbolj izpolniti ponudbo različnih uslug tudi za občane. Tako so preteklo leto odprli avtopralnico za tovorna in osebna vozila, v mesecu juniju letošnjega leta pa je pričel z delom v tej delovni organizaciji tudi avtoservis, ki je pooblaščen za serviranje in vzdrževanje Zastavinih vozil, v popravilo pa sprejemajo tudi druga osebna in tovorna vozila ter avtobuse.

V delovni organizaciji Avtoprevoznitvo in servisi so si dolgo prizadevali, da bi usposobili servis za pooblaščen servisiranje avtomobilov. V zaostreni gospodarski situaciji je namreč precej težko razvijati kakšno novo dejavnost. Razširili so delavnico za približno 70 od-

stkov, nabavili pa je bilo potrebno tudi zelo veliko različne opreme, ki jo za pooblaščen servis zahteva Crvena zastava. Posebej so usposobili tudi mehanike, ki so odšli na izpopolnjevanje v zavode Crvene zastave.

Vse pogoje za odprtje servisa so izpolnili s 1. junijem, ko so tudi uradno pričeli delo. Povedati je potrebno, da je število vozil, ki jih sprejmejo na serviranje oziroma na popravilo zelo omejeno, saj imajo prednost tovorna vozila in avtobusi delovne organizacije REK in pa Izletnikovi avtobusi. Redno vzdržujejo okoli 24 Izletnikovih avtobusov, ki vozijo na območju velenjske občine, sami pa imajo okoli 100 avtobusov.

Precejšnje težave imajo z zaposlitvijo avtomehaničarjev. V zadnjem času so jih sicer nekaj zaposlili na novo, tako da se bo stanje na tem področju izboljšalo.

Kljub vsemu pa direktor Avtoprevoznitva in servisov Marcel Medved poudarja, da doslej večjih

težav s sprejemom vozil na popravilo niso imeli, saj so sprejemali vse, ki so prihajali v ta servis.

Pooblaščen so za serviranje vseh avtomobilov crvene zastave, razen lad in tovornjakov. Pa tudi za to serviranje se bodo v kratkem usposobili.

Delajo 16 ur na dan, torej v dveh izmenah, z rezervnimi deli pa jih oskrbuje Avto Celje, ki ima svoje skladišče v njihovih prostorih, tako da s tem nimajo prevelikih težav. Seveda pa so včasih težave z oskrbo z rezervnimi deli, s tem problemom pa se srečujejo tudi v vseh drugih servisih.

V delovni organizaciji Avtoprevoznitvo in servisi si prizadevajo, da bi se v občini Velenje dogovorili, da bi opravljali serviranje vseh vozil, ki jih imajo delovne organizacije. Mnogo racionalneje bi namreč bilo, da za to skrbi ena delovna organizacija, sedaj pa imajo tudi tiste majhne, servise va vzdrževanje vozil, ki pa seveda ne morejo biti dobro opremljeni, te-

žave pa imajo tudi z oskrbo z rezervnimi deli.

Naslednja zelo pomembna naloga, ki jo načrtujejo v delovni organizaciji Avtoprevoznitvo in servisi je izgradnja objekta za tehnične preglede vozil. Tega si naši občani zelo želijo, v tej delovni organizaciji pa si tudi močno prizadevajo, da bi to nalogo uredili. Imajo že prostor in nekatere projektne elaborate, težave pa so z zagotovitvijo sredstev. Zaradi tega so že nekajkrat predlagali, da bi v občini združili sredstva v ta namen, daj nam je vsem znano, da trošimo zelo velika sredstva, ker vozimo tako službena kot osebna vozila na tehnične preglede v Slovenj Gradec oziroma v Celje.

Da bi bila ponudba zares popolna so se z Avto Celje pogovarjali, da bi postavili v neposredni bližini njihovih servisov avto salon, kjer bi prodajali avtomobile in rezervne dele. Na ta način bi združili na enem mestu vse usluge, ki jih potrebuje občan, ki želi kupiti vozilo, ga mora vzdrževati, oprati, prodati.

Gradili bodo čistilno napravo za Avstrije

V sedanjem težkem gospodarskem položaju, si tudi gradbeniki prizadevajo, da bi opravili kar največ del na tujih trgih.

Gradbeno industrijsko podjetje Vegrad iz Titovega Velenja je pred nedavnim v Spittalu v Avstriji, v sodelovanju z Rudisom iz Trbovelj, podpisalo pogodbo z delovno skupnostjo ILEAU iz Spittala za gradnjo čistilne naprave v Al Ameriyi v Iraku. Vrednost celotne investicije je okoli 500 milijonov avstrijskih šilingov, vrednost del, ki jih bo opravil Vegrad pa 64 milijonov avstrijskih šilingov. Ta dela bo Vegrad izvajal z okoli 67 odstotka azijske delovne sile.

Z avstrijsko firmo Ilbau so Vegradovci že sodelovali na gradbišču v Vzhodni Nemčiji pri gradnji elektrarne. Tam so tudi navezali dobre poslovne stike.

M. Z.

DO Paka — tozd Gostinstvo

Borna ponudba, slab izkupiček

Polletni rezultati gospodarjenja so bili marsikje zelo skromni. Vzrokov je mnogo, ukrepov za boljše gospodarjenje tudi, največkrat se zataknje prav pri njihovih uresničevanjih. Ne smemo pa pozabiti, da so prav polletni kazalci vodilo za delo v prihodnji oziroma kar najboljše poslovanje do konca leta.

V sestavi delovne organizacije Paka deluje tudi tozd Gostinstvo, ki ima svoje poslovne enote v Titovem Velenju, Šoštanju in Šmartnem ob Paki. Ta temeljna organizacija je opravljala tudi z gostinskimi objekti na Golteh. Svoje storitve nudijo zaposleni v enem hotelu, dveh gostilnah s prenočišči, specializiranim lokalu, treh gostilnah in šestih lokalih bifejskega tipa. V hotelu Paka imajo gostje na voljo 54 eno in dvoposteljnih sob, 68 postelj ter 32 pomožnih ležišč. Hotel je C kategorije in komajda ustreza zahtevam ter potrebam Titovega Velenja. Kajuhov dom v Šoštanju ima 13 sob in 25 ležišč ter tri pomožna. Prostih zmogljivosti za turistični promet v Šoštanju ni, saj prav vse eno, dvo in troposteljne sobe zasedajo vzdrževalni delavci šoštanskih termoelektarn. V hotelu Paka je v letošnjih osmih mesecih prenočilo 5.831 domačin in 568 tujih gostov. 6.399 gostov je ustvarilo 10.504 nočnin, od tega 1338 tujih in 9166 domačin. Le 64 odstotka zasedenost hotela do meseca septembra pa kaže na veliko nihanje med posameznimi meseci. „Prav v času turistične sezone beležimo upadanje nočnin. V primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta je to kar 9.869 manj domačin in 1.977 tujih nočnin. Podatek, ki je prav zaskrbljujoč. Nočnine so tozdu Gostinstvo prinesle tri milijone in 20 tisoč dinarjev. V Šoštanju ni prenočil v naših sobah niti eden tujec, domačin gostov pa je bilo 88. Ti so imeli kar 6.798 nočnin in ustvarili kar milijon in 320 tisoč dinarjev. Ob upoštevanju pomožnih ležišč je bil Kajuhov dom skozi vse leto poln.“ je povedal vršilec dolžnosti vodja tozda Gostinstvo Stane Dolar.

Tudi velenjski bazeni sodijo v to temeljno organizacijo. Število kopalcev je bilo v osmih mesecih tega leta nekoliko večje, izrček pa je bil

skoraj enak lanskem. Slabo vreme v letošnji kopalni sezoni, višje cene vstopnine, bazen pa so odprli nekoliko kasneje, so opravili svoje. Tako so delavci tozda Gostinstvo v prvem polletju letošnjega leta ustvarili 72 milijonov in 340 tisoč starih dinarjev celotnega prihodka, dohodek je znašal 27 milijonov in 352 tisoč dinarjev, posebej velika pa so bila porabljena sredstva, kar okoli 45 milijonov. Tu še posebej izstopata vzdrževanje objektov in drobni inventar. Ker so močno narasli davki in prispevki, kar za 144 odstotkov, je ostalo v njihovi blagajni le še 121 tisoč 131 dinarjev, ki pa ne zadostujejo za oblikovanje skladov in komaj pokrije osebne dohodke. „V letošnjem polletju smo poslovali na meji donosnosti oziroma znašli smo se med izgubaš. Za sklade nam primanjkuje milijon in 360 tisoč dinarjev. Edini izhod iz roba donosnosti sta dvig cen v okviru načrtovanih oziroma jih uskladiti z regijskimi ter povečanje prometa. Vse to bomo dosegli z boljšo ponudbo, večjo odgovornostjo do družbene svojine, tako gostov kot strežnega osebja, zmanjšanjem bolniškega staleža. K boljšim rezultatom gospodarjenja bo zagotovo prispevala svoj delež tudi disciplina vseh zaposlenih,“ je poudaril Stane Dolar.

Turistični promet Šaleške doline je vezan na prehodne goste, ki jih je vsako leto manj. Kot je povedal sogovornik, je pripomnila k temu Šaleška magistrata, ki je tok pot tujih turistov preusmerila. Mrtvilo v njihovih lokalih, borna turistična ponudba, premalo pa je tudi prireditve v celi dolini, goste ne privlačuje. Od zgolj poslovnega turizma, na katerega se sedaj naslanjamo, pa se ne bo dalo živeti. „Čprav smo se trudili, da bi se turisti v našem okolju dobro in prijetno počutili, je turistična bera iz leta v leto slabša. Za jesensko zimski čas načrtujemo zabavne večere, popestrili bomo ponudbo, izboljšali disciplino in odnos do dela, pa se ob koncu leta ne bomo znašli med izgubaši. S tem pa bomo zadovoljili tujega in domačega gosta,“ je končal pogovor vršilec dolžnosti vodja tozda Gostinstvo Stane Dolar.

ERA — TOK Kmetijstvo Šoštanj

Obiranje jabolk

Kljub temu, da je toča nekoliko poškodovala pridelek jabolk, najbolj je prizadeto sadje v Šmartnem ob Paki, so z letošnjo letino v TOK Kmetijstvo nadvse zadovoljni. Kakovost bo zaradi tega resnično nekoliko slabša, celotni pridelek na 17 in pol hektarjih nasadov pa bo približno 300 ton, kar je nad pričakovanji. Zgodnje vrste jabolk so te dni že obrali in delno tudi prodali. Čaka pa jih še obiranje poznih vrst kot so zlati delišes, jonatan in ostale novejšje vrste.

Za to delo, kiga morajo opraviti kar najhitreje zaradi kakovosti sadja, pa bodo tudi letos potrebovali več obiralcev, kot jih pre-

morejo sami. Zato vabijo slehernega, ki bi želel pomagati pri tem jesenskem opravilu, da se od ponedeljka, 20. septembra, od 7. ure naprej oglasi v nasadu ob Rdeči dvorani v Titovem Velenju. Tisti, ki ne ve, kako bi koristno porabil svoj prosti čas in pri tem zaslužil nekaj denarja, se ponuja zares lepa priložnost. Za primerjavo naj zapišemo, da je v lanskem letu povprečni obiralec, ki je v enem dnevu nabral približno 60 zabojev kakovostnih jabolk, zaslužil okrog 700 dinarjev na dan. Kot so nam povedali predstavniki TOK Kmetijstvo Šoštanj, se letos obeta še boljši zaslužek.

B. Mugerle

Sedaj se ne treba več voziti drugam

Želijo si kar največ pridnih rok za obiranje jabolk

Oddelek rudarskih škod RLV

Čim manj boleče reševati težave

Bogastvo Saleške doline je lignit, črno zlato, ki ga kopljejo rudarji globoko v njenih nederjih. Vseskozi pa kopanje premoga povzroča veliko težav, saj se s tem spreminja površina, nastajajo velike ugreznine, najlepša območja pa zaliva voda. Z vsemi temi vprašanji se srečuje na RLV oddelek rudarskih škod.

Njegovo delo zajema premoženjsko pravne zadeve, gradnje nadomestnih objektov, njihovo vzdrževanje in obnova na rušnem območju, rekultivacijo površin in pa nadzor nad rušnim območjem.

Območje velenjskega Rudnika zajema danes 497 hektarjev zemljišč, od tega je približno 120 hektarjev jezer, 280 hektarjev porušene površine, 45 hektarjev rekultiviranih površin in 50 hektarjev zazidalnih površin (novi in stari jasek itd.). Nekdanje turistično jezero je sedaj veliko večje, njegova površina meri 12,6 ha. Z njim upravlja ribiška družina Titovo Velenje. Še večje je Družmirsko jezero, ima 20 hektarjev, z njim upravlja ribiška družina Paka Šoštanj. Največje pa je Plevelovo ali Velenjsko jezero, kot ga imenujejo v zadnjem času. Njegova površina znaša 90 hektarjev. Žal je to jezero biološko mrtvo. Zaradi ogromnih stroškov pa lahko o njegovem očiščenju v sedanjem trenutku le razmišljamo.

Ena izmed pomembnih nalog oddelka rudarskih škod je, da bi površinam, pod katerim so izkopali premog, čimprej vrnilo prvotno namen, če je to le možno. Rekultivacije pa se lahko lotijo še le takrat, ko je površina že umirjena. V zadnjem času so ponovno obnovili zemljišče na območju Tičnice in pri nekdanjem turističnem jezeru. Tu je rekultiviranih že približno 27 ha zemljišč. Območje na vzhodni strani Plevelovega jezera so namenili vrtičkarstvu, ob jezeru pa urejajo tudi novo športno središče z restavracijo, tenis igrišči in še drugimi objekti. To območje zajema približno 16 hektarjev. V teh dneh je nova restavracija, ki je nadomestni objekt za nekdanjo restavracijo

Jezero, dobila že streho, pa tudi prizadevni člani teniškega kluba Velenje marljivo gradijo ob pomoči drugih ljubiteljev tega športa nova teniška igrišča. Restavracijo bodo izročili namenu prihodnjemu pomlad. Ob družmirskem jezeru je rekultiviranih 6 hektarjev zemljišč — območje, kjer so si šoštanjki ribiči uredili svoj prostor.

Območje vrtičkarstva zajema približno 200 kvadratnih metrov površine, na njem pa je zrastle približno 220 hišic z vrtovi. Drugih vrtove na odkupljenih zemljiščih je približno 300, kar pomeni, da so omogočili približno 500 družinam, da najnujnejšo zelenjavo pridelajo sami. Skratka, svojim članom pa tudi drugim so s tem omogočili nadvse koristno rekreacijo. Kot so nam povedali v oddelku rudarskih škod, so vso zemljo ob nekdanjem turističnem jezeru vrnilo v upravljanje ERI — TOK kmetijstvu.

Na rudniku so se lani začeli ukvarjati tudi z ovčerejo. Ta odločitev je sprva spodbudila marsikatera zmagovanja: Češ, lignit in ovce ne gredo skupaj. Toda v oddelku rudarskih škod so prepričani, da so ravnali prav. Površina na južnem območju Skal se bo posedala verjetno še približno dvajset let. Na tem rušnem področju ne more nihče gospodariti — uporabljati zemljo, ker rudnik ne more odgovorjati za nastajajoče poškodbe. Zaradi nenehnega ugreznja pa sploh ni mogoča nobena intenzivna kmetijska proizvodnja. Zemlje pa je vendarle škoda, so si dejali in menili, da bi na tem območju imeli ovce. Govedo se tu ne more pasti, ker lahko pade v kakšno večjo razpoko, ovca pa kot vemo pride povsod, je zelo odporna in čez leto je dovolj paše za travo. Le čez zimo se ne more pasti in zato potrebuje nekaj površin za košnjo. Poudarjajo, da ovčereja ni sama sebi namen, ampak so se zanj odločili, da bi izkoristili travnate površine za pašo, predvsem pa, da bi vzredili plemensko čredo ovac, ki naj bi bila osnova za nadaljnji razvoj ovčereje v hribovitih območjih občine. Letos so imeli že 70 jagen-

čkov. Samci predstavljajo tudi že pomemben vir dohodka. Trenutno imajo ovce približno 120. Ob upoštevanju, da je znašala poprečna plodnost 4 jagenčke na ovco, lahko seveda potrdimo takšno koristno izrabo teh površin.

V oddelku so nam tudi povedali, da si vseskozi prizadevajo, da bi ohranili kar največ humusa. Še preden se določeno območje pogreze, odrinejo vso plodno zemljo in jo prodajajo občanov za simbolično ceno. Težko pa je karkoli napovedati v zvezi z jezeri, kakšen obseg bodo dosegla. Vedo, pa tudi drugi, da bo treba to vprašanje celovito rešiti in določiti končne verificirane družbene cilje.

Pomembno področje dela, s katerim se ukvarja oddelek rudarskih škod, so tudi naložbe v gradnje nadomestnih objektov, vzdrževanje in obnova objektov na rušnem področju. Tu gre za dolgoročno, srednjeročno in letno načrtovanje naložb. Nadalje skrbijo za vzdrževanje cest na rušnem področju, komunalnih naprav, vodovodov. Vzdrževati morajo naravne vodotoke in obnovljati ter vzdrževati stanovanjske in gospodarske objekte ter skrbeti za zaščito objektov pred rušenjem. Med pomembnimi naložbami je treba navesti novo cesto, ki povezuje Skale z Gaberkami in Ravnami. Sedaj njeno nadgradnjo nadaljujejo in bo prek Lajš, Topolšice in Florjanskega grabna sklenila krog v Šoštanju.

S tem področjem dela so tesno povezane premoženjske pravne zadeve. Tu se srečujejo z velikimi težavami, bolečinami za lastnike objektov, katerega so odkupili. V Družmirju so bili v glavnem sami kmetje, ki so izgubili dragoceno zemljo. Takšnih zemljišč nikjer drugje v občini ni. „Tudi drugačnih ni,“ pravijo v oddelku rudarskih škod. Če pa so že, pa njihovi lastniki izkoriščajo veliko povpraševanje po njih, tako da je v občini tržna cena zemljišč veliko višja kot drugod. Večina kmetov si želi drugo nadomestno zemljo. Kajti na stara leta si ne morejo z zaposlitvijo iskati najnujnejših sredstev za življenje. No, in tu je veliko težav, kam bodo odšli. Nekoliko lažje je vendarle tistim, ki niso povsem odvisni od zemlje, ker hodijo še na delo v rudnik, tovarno ali kam drugam.

Sicer pa lahko kmetje za simbolično odškodnino še naprej izkoriščajo vso zemljo, ki jo je odkupil rudnik in to seveda do takrat, ko jo zalije voda.

Pomembno področje dela, oddelka rudarskih škod je tudi nadzor nad celotnim rušnim območjem. Preprečujejo, da krajin in pa tudi delovne organizacije ne bi odlagali odpadnega materiala kjerkoli bi se jim to zljubilo in tako onesnaževali okolje, nadalje nadzorujejo odkupljene objekte, ki so predvideni za rušenje. Te mora pravočasno podreti. Če tega ne storijo, se lahko zgodi, da se kdo nasilno vseli in potem so tu dodatne težave. Cuvajsko službo imajo organizirano tudi na območju vrtičkarstva, pa na področju, kjer vzrejajo ovce itd.

Ob koncu zapisa o delu oddelka rudarskih škod RLV lahko ugotovimo, da je njegovo delo zelo zahtevno, odgovorno in da se nadvse trudijo, da bi resnično vsa pereča vprašanja kar najbolje in najhitreje odpravili.

Aeroklub Titovo Velenje

Veliko zanimanje mladih

Tale zapis smo začeli pripravljati v zraku, v letalu piper, enem od treh šolskih letal velenjskega aerokluba. Dan je bil sončen in pogled na dolino pod nami pr. krasen. Toda... Ko nas je Marko Leskošek, upravnik kluba, povabil, da se za začetek popeljemo nad dolino, nismo od veselja skočili v zrak. Prvič v 'akem letalu? Kako bo v zraku? No, tremo, rekli bi ji morda lahko tudi celo strah, smo hitro pregnali ob pogledu na Marka na levi, ki je kot za šalo upravljal to majhno ali nekoliko večjo plico. Hitro smo se odlepili od vzletne steze in že smo zaokrožili nad dolino. Sedaj, ko smo jo spoznali tudi „z vrha“ se nam zdi še lepša. Kazi jo le odpadni pepel, ki se steka v jezero.

Hitro smo pozabili na začetno nelagodnost, in ko smo se vrnili nazaj na stezo v Lajšah, nam je bilo kar malce žal, da je bil prelepi polet že končan. Resnično, v zraku je bilo čudovito in kar nekakšna nostalgija za neuresničenim mladostno željo se je vrinila v nas. Biti pilot, jadralca in verjetno tudi padalec je lepo.

Aeroklub obstaja že enajst let. Njegovo delo je razdeljeno v štiri sekcije: motorno, jadralno, padalsko in modelarsko. Združuje 128 članov, od tega jih je 36 v jadralni sekciji, 10 v motorni (piloti z veljavnimi dovoljenji), 8 v padalski in 24 v modelarski sekciji. Jadralni piloti imajo za sabo letos že 600 ur letenja. Pohvalijo se lahko, da so štiri člani dosegli srebrno C značko, eden za zlato C značko z diamantom, dosegli pa so tudi že štiri diamantne višine, vendar jih zveza ni registrirala, ker je bil to le poskusni polet. Motorna sekcija je naletela, kot je dejal Marko, v tem letu že približno 200 ur s tremi motornimi letali. Vzgojili so tudi dva nova motorna pilota. Treba pa je reči, da je prav članstvo v aeroklubu mnogim mladim odskočna deska za šolanje za rezervne oficirje letalstva.

Piloti opravijo večino trenažnega letanja z vleko jadralnih letal. S tem poletem kar najbolj izkoristijo saj prihranijo na gorivu, ki ga tudi v letalski organizaciji primanjkuje.

Padalci so v tem letu vadili pri drugih klubih, ker doma niso imeli primerne letala za vleko. V glavnem so gostovali v Ptuj in Murski

Marko nam je pokazal tudi življenje v dolini od zgoraj.

Soboti. Modelarska sekcija je najmlajša, saj so jo šele letos vključili v klub. V njej se ukvarja predvsem z prostoletetimi modeli in pa z radijsko vodenimi modeli.

V klubu bi rani vzgojili kar največ pilotov, jadralcev, padalcev, vendar jim možnosti ne dovoljujejo, da bi sprejeli vse mlade, ki želijo postati njihovi člani. Vsako leto na jesen namreč organizirajo tečaj za jadralnega pilota. Sprejmejo mlade, ki so stari najmanj 16 let. Seveda morajo biti zdravi, in biti sploh primerni za to dejavnost. Vsak jadralni pilot naj bi postal tudi motorni pilot. Najprej mora kandidat doseči srebrno C značko. Motorni piloti pa imajo kasneje možnost, da postanejo tudi poklicni piloti. To šolanje pa ni več v pristojnosti klubov.

Letališče v Lajšah je moderno opremljeno, saj ima vse potrebne naprave in radijske povezave. Imajo tri sodobna letala: dva piperja in letalo utva 75, ki so ga dobili pred nedavnim. Poleg tega imajo še pet jadralnih letal z vso ustrezno opremo. Nekoliko slabše je opremljena le jadralna sekcija, ker ni dovoljen uvoz padal.

V naš pogovor o delu kluba se je vključil tudi Peter Robida, podpredsednik kluba.

„Ponosni smo lahko na aeroklub, na lepo letališče tukaj v Lajšah. V enajstih letih obstoja kluba smo vzgojili že veliko padalcev, jadralcev, pilotov, medtem ko se vse do ustanovitve kluba v občini ni nihče izučil za pilota. Sedanja razvejanost delovanja kluba, njegova dobra organiziranost pa najbolj potrjuje, da je bila umestna naša odločitev o ustanovitvi kluba in izgradnji letališča v Lajšah. Resda je danes še premalo izkoriščeno za poslovni turizem in sploh uslužnostno dejavnost. Toda zaradi vsesplošnih varčevalnih ukrepov na tem področju ne moremo kaj več narediti.“

Posebno pozornost namenjajo v klubu tudi splošnemu ljudskemu odporu, saj sodelujejo v vseh akcijah, ki jih organiziramo v občini za našo kar najboljšo obrambno usposobljenost. Ob koncu naj še enkrat dodamo, da se mladi zelo zanimajo za njihovo dejavnost. Na vsakoletni razpis se jih prijavi tudi več kot štirideset.

Pa še to! V klubu nimajo le pilotov, jadralcev, padalcev, ampak imajo tudi jadralki oziroma natančneje: eno jadralko-padalko in jadralko z mednarodnim dovoljenjem.

VOS

Skorno — Florjan Urejujejo ceste

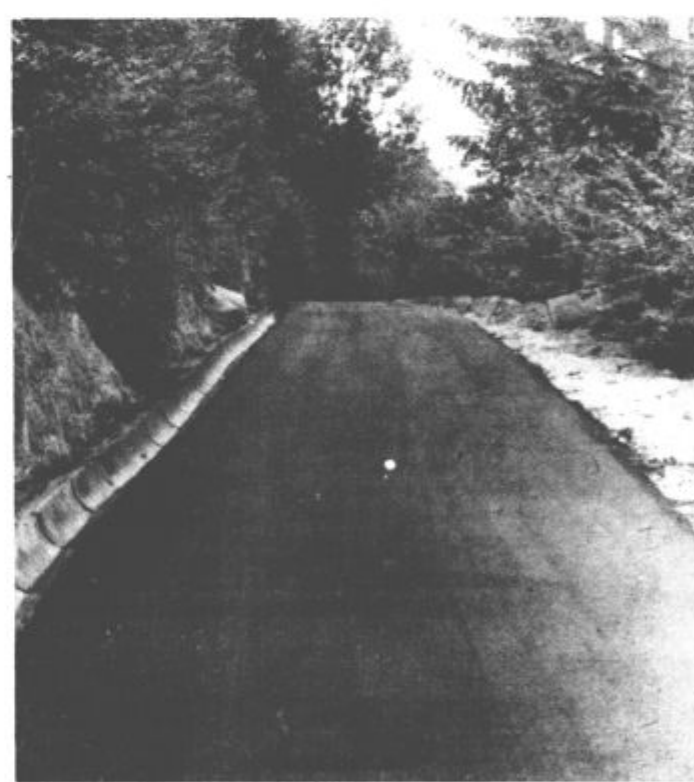
Krajani Skornega in Florjana so tepe avgustovske dni dobro izkoristili. Lotili so se ureditve krajevnih cest. Za odsek Petkovnik — Melanšek so za vsa potrebna zemljska dela porabili okoli 800 udarniških ur, za 150 m dolg odsek pa bodo morali odšteti še 250 tisočakov. Tudi na odseku Pocajt — Kumer so pridno vihteli krampe in lopate. Opravili so okoli 300 udarniških ur, za asfaltiranje 1200 m dolgega odseka bodo morali plačati okoli dva milijona.

Do občinskega praznika bi radi uredili še prostore krajevne skupnosti in asfaltirali odsek Pocajt — Kumer do konca. Seveda, če bo za vse to dovolj denarja.

Paška vas Gradnja gasilskega doma

Gradnja gasilskega doma v Paški vasi počasi napreduje. Zgradba bo stala 8 milijonov dinarjev, za dokončno ureditev pa potrebujejo paški gasilci še okoli 933 tisočakov. Nekaj sredstev je za gradnjo doma prispevala samoupravna interesna skupnost za varstvo pred požari, nekaj denarja je pripravnost krajevna skupnost, na pomoč pa jim je priskočila tudi temeljna organizacija Gradbeni elementi.

Seveda velja poudariti prizadevanja prav vseh članov gasilskega društva, saj so do sedaj opravili že okoli 4000 udarniških ur. Prezreti pa ne smemo tudi pomoči šoštanjskih in velenjskih gasilcev.

Tudi potok Lepino so regulirali

Kulturni drobiž

Področno srečanje literatov

Odbor za literarno dejavnost pri ZKO Velenje bo jeseni organiziral področno srečanje literatov. Odbor je doslej izdal že dve številki literarnega glasila Hotenje, medtem pa pripravljajo že tretjo. Skratka, tudi delo tega odbora je uspešno, prav pa bi bilo, če bi razširil delo tudi na druge kraje v občini, so poudarili na zadnji seji IO ZKO Velenje.

Ostali so brez pevovodkinje

Člani mešanega pevskega zbora Svoboda Šoštanj so se na začetku nove sezone znašli v precejšnji zagati. Dosedanja pevovodkinja Danica Pirečnik zaradi preobremenjenosti ne more več voditi njihovega zbora. Pod njenim vodstvom je zbor zelo napredoval, na zadnji republiški reviji najboljših zborov pa je dobil bronasto odličje.

Seveda v zboru upajo, da bodo kar najhitreje zadovoljivo rešili to vprašanje, da delo zbora ne bi preveč zaostalo.

Stalni razstavní prostor

V zadnjem času je pri Zvezi kulturnih organizacij občine Velenje zelo zaživelo tudi delo odbora za likovno dejavnost. Doslej niso imeli primernih (svojih) prostorov za predstavljanje dejavnosti navzven. Kaže, da bodo kmalu dobili v Šoštanju primeren prostor, kjer bodo lahko imeli stalne razstave.

Mosir

Glasbena šola

Na prostoru med osnovno šolo Antona Aškercarja in stanovanjskim blokom ob Tomšičevi cesti v Titovem Velenju bi bili morali že zdavnaj začeti graditi novo glasbeno šolo. Zaradi pomanjkanja denarja začetek gradnje že dolgo prelagajo iz leta v leto.

Ker so pred časom odstranili okrog prostora, kjer naj bi gradili ta objekt tudi žično ograjo, ki gotovo ni bila poceni, so nekateri že pomislili, da šole v Titovem Velenju ne bo.

V zadnjem času pa v občini spet vztrajno razmišljajo, kako bi vendarle omogočili njeno gradnjo. Po zgledu osnovne šole Antona Aškercarja so nekateri predlagali, da bi do šole prišli, z nadzidavo enega od stolpičev Doma učencev. Vendar kaže, da se vse bolj ogrevajo za etapno gradnjo šole. Sicer pa bodo problematiki glasbene šole namenili pozornost tudi na problemski konferenci o kulturi; tako so dejali na nedavni seji IO ZKO Velenje.

Pulj po Pulju

Od prejšnjega ponedeljka do večeraj — torej kar devet dni — je potekala v Titovem Velenju filmska prireditev „Pulj po Pulju“. Ljubitelji filmske umetnosti so si lahko vsak večer v domu kulture ogledali nagajane filme iz letošnjega Pulja. Žal, smo tudi tokrat pokazali svojo navlečanost, saj je bil obisk zelo skromen. „Kritiki“ bi morda celo lahko ugotavljali, da so bili pač domači filmi slabi, drugi pa, da ni bilo dovolj reklame zanje. Mimogrede naj omenimo, da so delavci Kina Velenje izobesili več kot sto plakatov, ki so vabili na ogled filmov. Toda zgleda, da nekaterim niso bili všeč (plakati), saj so bili ponekod že naslednji dan potrgani. Delavci kina so šli še enkrat v akcijo. Toda tudi po ponovnem izobešanju se je marsikje ponovila ista slika. Takšni smo (so) pač nekateri.

Kulturno društvo Svoboda Pesje

Niso zadovoljni z delom

Prav sedaj, ko se s hitrimi koraki bliža jesen, kulturna in prosvetna društva pripravljajo programe, ki jih žele urediti do prihodnje pomladi. To je tudi razumljivo, saj je ta dejavnost v teh mesecih najbolj razgibana, zlasti seveda na podeželju. Povsod, kjer so se lotili načrtovanja so temu posvetili veliko pozornosti, ker želijo izoblikovati kar najbolj pester in zanimive programe.

Povsod vendarle ni tako, saj se ponekod v tem času ukvarjajo tudi z vprašanjem nedelavnosti. Ugotavljajo vzroke za to in se sprašujejo, zakaj zanimanje za to dejavnost upada. S podobnimi, natančneje enakimi problemi, se srečujejo tudi v Kulturnem društvu Svoboda Pesje. Kljub dobri volji in prizadevanju nekaterih članov, zlasti mladih, delo v omenjenem društvu nazaduje. Težko je ugotoviti vzroke za takšno stanje. Gotovo mednje sodi nezanimanje krajanov za to obliko dejavnosti. Razumljivo je, da je zato organizatorjem kulturne dejavnosti pošla volja do dela in tudi članstvo se je pričelo krčiti.

Ena izmed najbolj prizadevnih članic, hkrati tudi tajnica KD Svoboda, je **Zlata Zevnik**, ki takole ocenjuje dosedanje delo društva: »V društvu sem se včlanila v sezoni 1979/1980. Takrat je bilo delo društva izredno pestro,

Najbolj so bili zanimivi petkovski kulturni večeri. Poleg tega smo pripravljali samostojne proslave in poskušali organizirati nekaj novih sekcij, med drugim tudi folklor-

Zlata Zevnik

no. Značilnost te sezone je tudi v tem, da nismo sodelovali le izključno mladi, ampak smo k proslavam pritegnili tudi starejše občane. V sezoni 1980/81 smo se predstavili krajanom s samostojnim gledališkim delom. To je bila humoreska, ki je imela pri obiskovalcih izreden odmev, zato smo s podobno dejavnostjo nadaljevali. Vendar nam zaradi pomanjkanja primerne literature to ni uspelo. Tudi v tej sezoni smo pripravljali proslave ob pomembnejših praznikih, ki so bile izredno dobro obiskane.

Minula sezona pa je že pokazala določeno mrtvilo, zlasti zato, ker se je število članov našega društva vidno zmanjšalo. Pripravili smo le tri samostojne proslave in še te so bile slabo obiskane. Tako nam je pošel še zadnji delovni polet. Problematika pred začetkom nove sezone je predvsem v tem, da je število članov majhno in še ti so pretežno mladi, saj povprečna starost ne dosega niti 20 let. Zato se dejavnost društva povezuje s kulturno sekcijo pri mladinski organizaciji. Problem je tudi v tem, da je zanimanje krajanov za kulturne prireditve vse manjše. Naslednja težava je v tem, da v Pesju nimamo primernih prostorov za kulturno dejavnost.

Kljub vsem naštetim težavam pa z delom in prizadevanji nismo prenehali. Še ta mesec ali v začetku prihodnjega, bomo sklicali članski sestanek in pripravili vsaj okvirni program za naslednjo sezono. Seveda pa pri naših prizadevanjih pričakujemo več sodelovanja in pomoči, zlasti družbeno-političnih organizacij v kraju. Tudi na sodelovanje s sosednjimi društvi smo pomislili. Ker pa ne poznamo dobro vseh društev v Šaleški dolini bi bilo prav, da bise z njimi in njihovim delom seznanili in se nato tudi povezali. »

B. Mugerle

Šmartno ob Paki

Kulturniki se vneta pripravljajo na novo sezono

Šmarški kulturniki tudi v zadnjih poletnih dneh niso mirovali. Vneta in marljivo so se pripravljali na pričetek nove sezone.

Lansko leto so člani kulturnega društva iz Šmartnega ob Paki proslavili 75. letnico delovanja društva. V mesecu novembru so pripravili mesec kulture in že takrat sklenili, da ga bodo odslej organizirali vsako leto. Letos bodo v njem nastopile domače skupine, občinstvu v dvorani pa se bodo predstavile še nekatere skupine od drugod.

Člani Gledališča pod kozolcem so se za jesenski čas že dogovorili z ljubljansko televizijo za Večer z Gledališčem pod kozolcem. V eno urnem programu se bodo šmarški gledališniki predstavili z Veselimi berači in satiro Divje

svinje ter odlomkom iz Bližine človeka. Poleg tega pripravljajo tudi novo odersko delo.

Likovniki so prav tako marljivi. Pripravili so razstavo svojih del ob otvoritvi novih prostorov družbene prehrane v Erinem tozdu Vino, sodelujejo in razstavljajo pa svoja dela skupaj s šaleškimi likovniki. Do konca leta bodo pripravili še kakšno razstavo skupaj s tamkajšnjo osnovno šolo.

V kulturnem društvu v Šmartnem ob Paki so prizadevni tudi člani folklorne skupine Oljka. Komaj so si oddahnili po napornem nastopu na Ohridu, že kujejo nove načrte za delo v prihodnje. Z ljudskimi običaji Mlačvo, Klado in Prejo bodo še gostovali. Hkrati se bodo lotili raziskovanja novega

običaja, naučili pa se bodo tudi nekaj novih plesov.

Pridno vadi za nastope tudi moški pevski zbor. Nastopa na vseh krajevnih prireditvah in proslavah, uspešni pa so bili tudi na občinskem srečanju. Naštudiran imajo celovečerni program, zato se bodo odpravili še na kakšno gostovanje.

Nekoliko manj delovni so literati, kar je razumljivo, saj je prevzel »krmilo« nov vodja. Svoj delovni program za prihodnje pa snujejo prav sedaj.

Seveda ne smemo pozabiti zapisati še to, da se prav vsi kulturniki v Šmartnem ob Paki prizadevno vključujejo v kar najhitrejši pričetek gradnje njihovega kulturnega doma.

SREČANJE

Slovenka z dušo in srcem

Življenjske poti so zelo različne. Ni jih malo, ki jih vodijo daleč od domače hiše. Tako je bilo tudi z **Olgo Jocić**, rojeno **Silovšek** iz Saleka. Čeprav že dolgo ne živi več v domačem

Olga Jocić

kraju, pa je ostala Slovenka z dušo in srcem. Stori pa je tudi vse, da so takšni tudi drugi Slovenci, ki živijo v Alberti v Kanadi.

Poročila se je z Beograščanom in nekaj časa je živila tam. Kasneje so se preselili v Nemčijo od tu pa v Kanado. Doma v Velenju se je **Olga** izučila za trgovko, kasneje je nadaljevala šolanje v srbohrvaščini in nemščini, ko pa je prišla v Kanado pa še v angleščini, tako da sedaj opravlja delo svetovalca za notranjo ureditev stanovanj. Poleg tega poučuje v različnih večernih tečajih. Kljub temu ji ne zmanjka časa, da vodi različne dejavnosti v slovenskem društvu.

„Kanadska oblast ima za delo različnih etničnih skupin veliko razumevanje in ga tudi finančno podpira,“ je pripovedovala **Olga Jocić**, ki se je ob svojem obisku v Titovem Velenju oglasila tudi v našem uredništvu.

„Naše društvo so ustanovili že leta 1948. Takrat so kupili staro šolo in jo usposobili za različne dejavnosti. Vendar pa so se bolj zbirali kot pa kulturno delovali,“ **Olga** se je vključila v dru-

štvo leta 1968. Tam je bilo veliko otrok. Na njeno pobudo so jih pričeli poučevati slovensčino, ustanovili pa so tudi folklorno, recitacijsko, in gledališko skupino. **Olga** jim je sama ukrojila kostume oziroma narodne noše. V društvu je bilo veliko takšnih, ki so igrali različne instrumente in ustanovili so tudi dva orkestra. Še posebej delavni so Alpski vandrovalci. Najmlajši so s številnimi nastopi, ki so jih ob različnih priložnostih pripravljali navdušili starejše člane društva, tako da so tudi ti ustanovili svojo folklorno skupino, marljivo pa so začeli delati tudi v drugih krožkih. Med drugim imajo moški, ženski in mešani pevski zbor, zelo uspešna pa je tudi njihova dramska skupina. Sprva so pripravljali programe ob različnih priložnostih za člane slovenskega društva, vse pogosteje pa obiskujejo še druga slovenska društva v Kanadi, pripravljajo pa tudi programe za Kanadčane.

Vsako leto proslavijo posebej slovesno svoj kulturni praznik, ki ga imajo prve dni maja. Takrat pripravijo program, v katerem sodelujejo vse njihove skupine. Ob tej priložnosti jih obišče tudi minister za kulturo Kanade, ki je povezava med etničnimi skupinami in kanadsko vlado.

Že nekaj let sodelujejo tudi na etniškem festivalu, ki ga prirejajo v Kanadi. Tja pride okoli 45 skupin narodov vsega sveta. Na posebnem prostoru, ki ga uredijo po lastnem okusu in značaju, predstavljajo slovensko kulturo. Ravno na tem festivalu so že zelo dobro poznani in dosega lepe uspehe. V zadnjem letu so zgradili paviljon, ki je pod vodstvom **Olge Jocić** zelo lepo in slikovito opremljen. Poleg njega so postavili pravi slovenski kozolec, pod katerim obiskovalcem ponudijo slovenske specialitete.

Kot pravi **Olga Jocić** so vabljeni na različne prireditve širom po Kanadi, že sedaj pa se pripravljajo na izseljeniški piknik, ki ga vsako leto prirejamo pri nas. Leta 1984 bi ga namreč radi obiskali. **Olga Jocić** upa, da bodo ob tej priložnosti nastopili tudi v Titovem Velenju.

Najmlajši pripravljajo zanimive nastope v slovenskem jeziku

Prireditve Kulturnega centra „Ivan Napotnik“ Titovo Velenje

Petkov večer

V petek, 17. 9. ob 19. uri bo v knjižnici Kulturnega centra „Ivan Napotnik“ Velenje kulturni večer, na katerem bosta člana planinskega društva Velenje predavala »Po gorah Bosne in Hercegovine«. Predavanje bo spremljano z barvnimi diapozitivi.

V razstavnem prostoru Kulturnega centra „Ivan Napotnik“ Velenje je odprta razstava fotografij člana fotosekcije PD Velenje Romana Germadnika. Raz-

stava je odprta vsak delovni dan od 9—18, v soboto pa od 9—13.

Na velenjskem gradu so odprte stalne muzejske in galerijske zbirke. Odprto vsak dan, razen ob ponedeljkih, od 9—12 in od 15—18. Ob praznikih je muzej odprt samo dopoldne.

Na Graški gori in v Topolšici sta odprti spominski sobi. V Šoštanju je odprta stalna galerija umetniških del kiparja Ivana Napotnika. Ogled je možen v vsakem času.

Počitnice in prijeten dopust na morju se je iztek. Jesen je že pred vrati in na lepe poletne dneve nas bodo spominjali tudi marsikateri uspešni fotografski posnetki. Vabimo vas, da v uredništvo pošljete kakšne zanimive fotogra-

fije. Danes objavljamo fotografijo, ki ni nastala na dopustu, ob lepem in tplem morju, ampak doma. Tudi poleti je treba peči kruh. Povsod ga ne kupujejo v trgovini.

Komisija za lovstvo in ribištvo pri IS SO Titovo Velenje

Premalo odziva na njihove pobude

Pred dvema letoma so na pobudo izvršnega sveta skupščine občine Velenje ustanovili komisijo za lovstvo in ribištvo. Kako dela ter s kakšnimi težavami se pri svojem delu srečujejo člani te komisije, smo povprašali predsednika **Franc Jelen**.

„Naša komisija se je po ustanovitvi lotila dela zelo resno in takoj, saj je bilo na področju ribištva in lovstva vrsta neresenih vprašanj. Najprej smo imeli „na skrbi“ le lovstvo, kasneje smo morali prevzeti na svoja ramena še ribištvo naše občine,“ je povedal.

V naši občini deluje pet lovskih druženj, in sicer Velenje, Skale, Velnja, Smrekovec in Oljka Šmartno ob Paki. Lovišča, ki jih imajo te zelene bratovščine na voljo, so pretežno v občini Velenje, le nekaj ozemlja sega v sosednjo občino na področje Andraža in Vinske gore. „Komisija je najprej uskladila potrebne dokumente in pregledala petletne in letne gospodarske načrte, ki so jih lovske družine dobro pripravile. Le-ti so osnova za kar najuspešnejše delo na tem področju. Posebne preglednice so članom komisije „nakopali“ opisi mej lovišč, ki so bili prepisani iz zastarelih dokumentov in za sedanje čase neustrezni. Prav površno opisane meje pa povzročajo pri plačevanju škode po divjadi nemalo težav in nepotrebnih nesoglasij. Lovske družine so to nalogo rešile same. Zataknilo se je le pri zeleni bratovščini Skal in Velnja. Kamen spoti-ke, ki je pripeljal do besednih sporov, so vgreznile na novem jašku, saj meja po strugi Lepene ne velja več. Zaradi prestavitve Lepene bi lovska družina Skale izgubila okoli

hektar in pol krmnih njiv. Te pa bi dobili lovci velenjske. Ker oboji niso našli prave rešitve, so se lotili dela tudi člani komisije. Vsa stvar se je močno zavlekla in ostali smo na pol poti. Vendar bo treba meje lovišča čimprej določiti, da bo go-

Franc Jelen

spodarjenje z divjadjo lažje in uspešnejše,“ je povedal predsednik komisije Franc Jelen.

Rešitvi spornih in površno opisanih mej lovišč je komisija namenila mnogo sej in besedi. Zato so člani komisije za lovstvo in ribištvo pri izvršnem svetu skupščine občine Velenje prepričani, da bodo njihova prizadevanja na tem področju prinesla že čez kratek čas željene sadove. V teh dveh letih delovanja so se člani te komisije večkrat sestali tudi zaradi nepridobljenega soglas-

ja z lovske družine Andraž iz občine Zalec. Jedro vsega spora pa je bila želja po ustanovitvi zelene bratovščine v Vinski gori. Z ustanovitvijo nove družine bi izgubila lovska družina Velenje okoli 2000 ha lovišča. Temu vprašanju je bilo namenjenih precej burnih sej, dokler občina Zalec ni dodelila področja Vinske gore v upravljanje Velenjčanom.

„S posebnimi težavami se srečujemo na področju Smrekovca, kjer jelenjad povzroča precejšnjo škodo na gozdnih nasadih. V ta namen je na pobudo republiške konference SZDL bil sklican posvet, na katerem so bile lovske družine deležne bolj kritike kot pohvale. Težave se bodo še kopičile, saj zakon ščiti jelenjad in marsikatera lovska družina bo morala prav zaradi tega spremeniti svoj gospodarski načrt.

Tudi člani komisije se bomo morali vključiti v akcijo in nameniti tej težavi še marsikatero sejo,“ je dejal naš sogovornik.

Ni manj težav, ki jim kljub prizadevanjem niso vedno kos, članom komisije nakopujejo tudi ribiči. Ribiški družini Paka Šoštanj in Velenje se nikakor ne moreta sporazumeti, kje lahko namakajo trnke eni ali drugi. Pred leti je namreč ribiška družina Paka gospodarila z reko Pako in njenimi pritoki, velenjski ribiči pa z jezeri na ugrezninah. Vse je bilo lepo in prav do takrat, ko je bilo Plevelovo jezero še živo in dokler se ni razširilo šoštanjko. Trenja, ki so obe strani pripeljala celo na sodišče, so vključila v reševanje težave tudi člani

komisije. Vendar so bili tudi ti nemožni. Na pomoč je moral priskočiti republiški inšpektor. Ta je ugotovil, da je to en ribiški okoliš in ga ni mogoče deliti. Edina pametna rešitev, ki bi dokončno pomirila obe strani, je združitve v eno ribiško družino. Pogovori s predstavniki obeh druženj so pripeljali do tega, da so imenovali posebno komisijo. Sestavljajo jo trije člani iz vsake družine. Njena naloga pa je pripraviti sporazum o medsebojnem sodelovanju in postopnem združevanju v eno družino. Bilo je pripravljenih že nekaj osnutkov, vendar do podpisa še do danes ni prišlo. „Dela komisiji za lovstvo in ribištvo nikoli ne zmanjka, saj smo ti dve področji v naši občini krepko zamenjali. Treba bo narediti še marsikaj in k reševanju nastalih težav resneje pristopiti. Vendar člani komisije vedno bolj ugotavljamo, da sprejeti sklepi in naša prizadevanja največkrat naletijo na gluha ušesa. Komisija deluje le kot posvetovalni organ, ki ga mnogi ne jemljejo dovolj resno. Deležna pa tudi ni prav nobene družbene podpore. Prav zaradi tega je delavnost med člani komisije močno upadla,“ je pripomnil Franc Jelen.

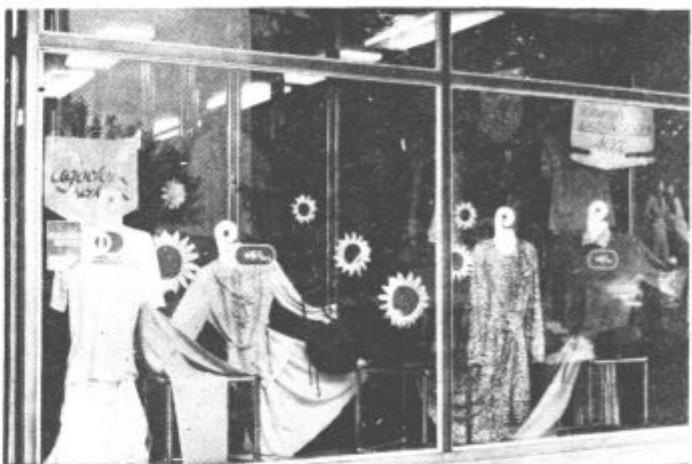
S težavami, bolj ali manj uspešno, se torej „ubadajo“ tudi člani komisije za lovstvo in ribištvo. Morda pa le bodo aktivnosti, ki jih predlaga ta komisija pomirile duhove na področju lovstva in ribištva v naši občini. „Gospodarske načrte lovskih druženj, ki niso usklajeni, je potrebno kar najhitreje uskladiti z gozdarskimi, dokončno urediti mejo med lovišči lovske bratovščine Skal in Velnja, najti skupno pot ribičev Šoštanj in Velnja. Čaka pa nas še nekaj nalog v prihodnje,“ je končal pogovor predsednik Franc Jelen.

Va(na)še ogledalo

Izložbe naše (ne) vsakdanje

Toplo sonce še vedno privablja na ulice veliko ljudi. Hitro po opravih, ali pa se le sprehajajo in tako dajejo mestu vtis razgibanosti. Šele v zadnjem času smo se začeli tudi v Titovem Velenju dremati na cestah in v trgovinah. Morda povzroča to gnečo veliko povpraševanje, morda pa tudi široka ponudba, kdo ve. Pri tem imajo svoj delež tudi

izložbe, ki nam bolj ali manj uspešno razkazujejo, kaj lahko kupimo za prodajnimi pultji za njihovimi okni. Nekatere nas že kar na prvi pogled »zbodejo« v oči, druge pa ostajajo neopazne, kot marsikaj drugega okrog nas. In kako so se potrudili aranžerji in aranzerke v naših trgovinah, so izložbena okna res tišča, kar morejo in morajo biti?

Utkove izložbe in sploh butična ponudba te prodajalne, so bile vedno prava paša za oči. Oblačila v ubranih barvah se kar sama ponujajo kupcem. Tako izložbo prezre redkokateri mimoidoča, še posebno pa ne mimoidoča.

V minulih dneh knjigarne in papirnice res niso potrebovale posebne reklame. Solarji so tudi tako kar razgrabili vse, kar je dišalo po soli. Na hitro vržen pogled na pregledno razstavljene šolske potrebščine pa vsekakor ni bil odveč.

Pogled na tole izložbo v centru Titovega Velenja kaže, da so časi, ko smo tako pogrešali izdelke tovarne Paloma, že za nami. Zdaj moramo samo še počakati, da bomo uzrli tudi podobne izložbe pralnega praška in kave.

In če (raznovrstna) ponudba cvetličarne. Zgleda, da zaboječkov za cvetlice ne bomo pogrešali, toda tudi kakšne cvetlice bi se, kljub iztekajočemu se poletju, lahko našla.

Geodetska uprava SO Titovo Velenje

Pester in obsežen srednjeročni program

Občani, zlasti tisti, ki imajo svoj kos zemlje, vedo za geodetsko upravo. Naslednji sestavek pa bo kot nalašč za nepoznavalce in tiste, ki se bodo morda srečali z njo v prihodnje.

Geodetska uprava je upravni organ skupščine občine Velenje. Je splošnega pomena za republiko, zato je enotno urejena v celi Sloveniji in Jugoslaviji. Dejavnost te uprave se deli nekako na štiri področja, in sicer zemljiški kataster, ki je najpomembnejše področje. S to evidenco imajo največ opravka prav občani, ki iščejo razne podatke o nepremičninah. Drugo področje predstavlja podzemni kataster — seznam komunalnih naprav pod in nad zemljo. Te podatke potrebujejo največkrat investitorji, ki izvajajo razna gradbena dela. V prostorskem katastru so označeni vsi režimi v prostoru, označeni na kartah (območje varovalnega gozda, zazidalno območje, kjer je prepovedana gradnja za določen čas). Najobsežnejše pa so temeljne geodetske izmere. V njej so predvsem tehnični načrti, ki pokrivajo republiko kot celoto.

V zadnjem času je geodetska uprava dobila na svoja ramena še rote — register območij teritorialnih enot. V njem so točno označena naselja in hišne številke.

»V zadnjih dveh letih smo naredili majhen red pri hišnih številkah. V naslednjem obdobju nas čaka na tem področju še veliko dela, saj bomo morali nekatera naselja popolnoma preštevilčiti. To bo velika sprememba tudi za občana in upravne organe. Predvidevamo, da bomo morali na novo oštevilčiti naselje Šembric, Paški Kozjak, Kavče, Podkraj, saj je prav tam prava zmeda,« je na kratko opisal delo geodetske uprave načelnik **Ivan Gaber**.

Delo na področju zemljiškega katastra zahteva tesno sodelovanje z zemljiško knjigo, saj geodetska uprava vodi tehnični del — izmere, posestno stanje, meje, višine; zemljiška knjiga, ki je organ sodišča pa vodi upravno imovin-

sko stanje. Prav na tem področju imajo zaposleni v geodetski upravi vedno več dela. Občani, ki do sedaj niso imeli neke nepremičnine, si jo na vsak način hočejo ustvariti za še tako visoko ceno. Tudi lastnik počitniške hiše sodi med posestnike. Število novih lastnikov zemljišč se iz leta v leto

nalnega katastra najbolj urejenega pošta.

Našo občino sestavlja 27 katastrskih občin, vse od Belih vod do Zavodnj. »V nekaterih dokumentih niso zapisane krajevne skupnosti kot sestavni del občine, ampak so namesto teh vpisane katastrske občine. To pa zaradi

Ivan Gaber

veča, s tem pa se drobijo tudi kmetijske površine.

»Zelo živa je v naši občini preselitev zaradi rudarjenja. Vsako leto je rudarskim oškodovancem dodeljena vrsta novih lokacij. Tudi mejni spori so vse pogostejši in hujši. Občina Velenje meri le 18,2 kvadratna kilometra in ima zelo malo zemlje, ki bi bila primerna za kmetijstvo ter gradnjo,« je povedal Ivan Gaber. S področja zemljiškega katastra imajo stranke tudi največ vprašanj. Da bi vsem, ki se s kakršnimkoli vprašanjem oglašijo v geodetski upravi, kar najbolj pomagali, zaposleni delajo do 16. ure poleg srede tudi v ponedeljkih. Kljub prizadevanjem pa morajo občani čakati dva ali tri mesece, da jih obišče delavec geodetske uprave.

Zelo dobro imajo velenjski geodeti urejen komunalni kataster, saj imajo evidentiranih več kot 90-odstotkov vseh komunalnih naprav. Kljub temu pa prihaja pri gradnji novih stanovanjskih objektov do ogromnih škod. Največkrat jih povzročijo izvajalci, ki si ne ogledajo dovolj natančno poteka komunalnih naprav na gradbišču. Po besedah našega sogovornika, nima komu-

tega, ker so te stalne.

Kar 60 odstotkov dela zaposlenih na geodetski upravi je namenjenega splošni rabi, večji del storitev pa plačajo naročniki sami. Zgodi se, da ljudje z našim delom niso zadovoljni, zlasti tam, kjer je prišlo do mejnih sporov. Postopki so točno določeni, nerganj pa je vedno več. Te spore rešujemo skupaj s sodiščem.

Velenjski geodeti se prizadevno ukvarjajo tudi s kartografijo. V zadnjih nekaj letih so izdelali kar tri karte, in sicer karto občine v merilu 1:50.000, kjer so označene krajevne skupnosti, pota, vode, hribi, naselja. Izdelali pa so tudi dve nekoliko bolj nazorni karti Šoštanj in Titovega Velenja. Kot načrtujejo, bodo do leta 1985 izdelali še takšno karto za tretji večji center Šaleške doline Šmartno ob Paki.

Geodetska uprava zelo tesno sodeluje z zavodom za urbanizem, saj ima poleg stavbenozemljiške skupnosti prav ta največ opravka s prostorom. Delo geodetske uprave je precej zahtevno in odgovorno, saj je prav od njih odvisen videz novega naselja.

Srednjeročni program te uprave je dokaj pester in obsežen.

Radovan Timotijević

17

Desant na Drvar ali skok v prazno

Brž ko so se Nemci nekoliko oddaljili od Srba, so se natančno ob petih zjutraj oglašili prvi mitralješki rafali naših proletarcev. V pionirski četi je prišlo do zmede. Četa se je morala nekoliko umakniti, ranjence in padle pa je pustila ob cesti, ki pelje proti Drvarju. Prišlo je do hudobega spopada in divizija „Tiger“ je bila zaustavljena.

„Zakaj ste zastali?“ se je zadril general Aldrian.

„Ugotoviti moramo, kakšna je situacija. Pred nami je 6. liška divizija,“ je odgovoril polkovnik Willam.

„Kaj zato!“ ga je prekinil general. „Sedaj jaz prevzamam poveljevanje,“ je dejal in ukazal tankom in oklepnim avtomobilom, naj se prebijejo v Osredce.

To je bil prvi spopad naših borcev z Nemci v operaciji „konjev skok“ in prvi boj za obrambo vrhovnega štaba, kajti ta nemška bojna skupina je bila Drvarju najbližje.

Glede na to, da major Bukarec našim notam ni mogel udariti v

hrbet, sta 6. krajiška udarna brigada in Drvarsko-petrovački narodnoosvobodilni odred 4. udarne divizije zaustavila nemški 92. motorizirani polk pri Ripaču.

Tako je polk zastal v bližini Bihaga in ni prispel v Vrtoče, kot je bilo načrtovano. Cesta je bila minirana in na kakih desetih mestih onesposobljena, zato jo je bilo treba najprej popraviti in šele nato bi polk lahko nadaljeval pot.

ZASTOJ NA VSEJ FRONTI

Prvi polk „Brandenburg“ je ob petih zjutraj prispel na severni izhod iz Knina, kjer je počakal na prihod četnikov in domobrancev, nato pa je krenil proti Strmici in Grahodu. Četniki so imeli na glavah titovke, toda poleg tega so imeli, kakor tudi domobranci, na levem rokavu bele trakove, kar je bilo znak da so prijatelji nemških obojestranskih sil.

Komaj so dobro krenili iz Knina, jih je kakih pet kilome-

trov daleč od mesta nad vasjo Novakovići napadlo šest nemških bombnikov tipa Henschel. Njihova naloga je bila, da podprejo napad svojih bojnih skupin, vendar te pisane vojske niso mogli prepoznati in so jih imeli za partizane. Polk „Brandenburg“ se je ustavil, komandantov adjutant pa je pohitel v Knin, odkoder je obvestil generala von Leysersja v Bihacu, kaj se je zgodilo.

„Naše letalstvo spet počenja neumnosti,“ se je jezil general. „Imate kaj izgub?“ je vprašal.

„Da, gospod general. Ranjena sta dva naša vojaka in sedem četnikov,“ je odgovoril adjutant.

„Dobro, skupaj devet, saj so tudi četniki naši. O tem bom obvestil komandanta armade,“ je general končal pogovor.

Iz Livna sta krenila v napad 105. SS-izvidniški bataljon in izvidniški bataljon 369. divizije. Pri Priluki sta se razdelila v dve koloni in nato so esesovci krenili na zahod proti Čelebiću. Ko so prispeli do vasi Stupnič, jih je presenetila 3. dalmatinska udarna divizija in jih zadrževala pet ur. Nemci so imeli v bojih 10 mrtvih in 15 ranjenih, izgubili pa so tudi en tank in dva kamiona s posadkami vred.

Drugi del kolone je krenil proti severu h Glamoču in že ob pol šestih je prišlo pod vasjo Korica do prvih spopadov. Tu jih je napadla 3. krajiška proletarska brigada 1. proletarske divizije. Boj je trajal vse do devetih zvečer, ko so proletarci zaustavili nemške tanke pred Glamočem in ves izvidniški bataljon 369. divizije pognali nazaj v Livno. V teh bojih so imeli Nemci 139 mrtvih in 52 ranjenih, medtem ko je naših padlo pet, prav toliko pa jih je bilo tudi ranjenih.

Na vsem sektorju 1. proletarske divizije so divjali ogorčeni boji zokrepljenim 13. SS-polkom 7. SS-divizije „Prinz Eugen“, ki je ob petih zjutraj krenil v napad iz rajona Jajca in Mrkonjićgrada. Trinajsta proletarska brigada „Rade Končar“ je imela dobro obveščevalno in izvidniško službo, saj je pravočasno opazila esesovce. Nemci so si nameravali utrti pot proti Čadjevici in Ključu.

Po hudih bojih so proletarci ustavili esesovci pri Sipovu in na Podraščičkem polju. Nekoliko južneje, pri vasi Natpolje, kjer so Nemci ponoči postavili mostič prek reke Vrbasa, je sovražnika zadrževala 9. krajiška udarna brigada 10. udarne divizije.

Jurišni grenadirski bataljon je krenil iz Banja Luke z zamudo, ker ni prejel gesla „Blücher“ in ni vedel, da bo napad začel to

jutro. Ostal je brez hrane in je v boj šel brez zajtrka in na lastno pest. Daleč pa le ni prispel. Že pri Dobrnji sta ga ustavila 13. krajiška udarna brigada in Zmijanski narodnoosvobodilni odred 39 udarne divizije.

POD LETALSKIM UDAROM

Spremljevalec tovariša Tita je 25. maja zgodaj zjutraj, ko je bil na straži pred barako v Pečini pri Uncu, stopil v barako, prebudil tovariša Tita in mu sporočil, da je nad planino Satoro opazil letalo. Tovariš Tito je takoj stopil ven z daljnogledom v rokah in ko je zalgedal letala, je vedel, da tokrat ne gre za običajno patroliranje. Nemudoma je v Pečino pozval svoje sodelavce.

Nekoliko kasneje, ob 6.33 so zaslišali brnenje, ki je postalo čedalje močnejše. Natančno ob 6.35 sta se nad Drvarjem pojavili 1. in 2. skupina 7. eskadrilije nočnih lovec-bombnikov, ki so prileteli z letališča Zalužani pri Banjaluki. Spustili so se niže in nekateri izmed njih so bombandirali mesto, drugi pa so z mitraljezi obstreljevali vse, kar se je njihovim posadkam zdelo, da se premika po tleh.

Andrija Medić, komandirja čete protiletalskih mitraljezov spremeljevalnega bataljona, je ukazal, naj začno letala obstreljevati. Imel je dva vodila protiletalskih mitraljezov, od katerih je bil eden na položajih na Gradini nad Titovo votlino, drugi pa na Sobiča glavici pri pokopališču.

Namerilec Gojko Vujinović je začel streljati prvi, takoj zatem pa še namerilec Janjić. Po petih minutah je prva skupina letal prenesla ogenj na cilje v okolici, ob 6.40 pa je nad Drvar priletela 2. skupina 151. bombniške eskadrilije, nemške »štuka« in italijanska letala »scaproni 314«. Priletela je z letališča Gorica pri Zagrebu in med strahovitim hrušcem strmoglavila nad center Drvarja. Deset minut so tla podrhtevala zaradi močnih eksplozij. Iz Drvarja so se proti nebu dvigali ognjeni zublji in vse mesto se je zavilo v dim.

Boj z letali je trajal ves dan. Nemška letala so se spravila tudi nad protiletalske mitraljeze in v tem neenakopravnem spopadu je ena izmed sovražniških »štuk« iz nizkega poleta uničila mitraljez na Gradini. Janjić in njegov pomočnik pa sta bila ob tej priložnosti ubita. Nato so borci zaščitnega bataljona in pristabnih enot 6. liške proletarske divizije nadaljevali boj z letali kar s puškami in sarci.

(Dalje prihodnjič)

Grupacija zlatarstva

Ni vse zlato, kar se sveti

Zdi se neverjetno, pa je res: jugoslovanski predpisi so tisti, ki spodbujajo tihotapljenje zlata in nakita. Namesto, da bi izvažali več nakita, zapravljamo milijone dolarjev za nezakonit uvoz. Za kaj gre?

Zlatarstvo v Jugoslaviji je mlada industrija, ki izhaja iz bogate tradicije izdelave nakita. Zlatarji, združeni v grupaciji pri zvezni gospodarski zbornici, opozarjajo že več let na nenormalne razmere, v katerih so se znašli. In ne samo opozarjajo! Na osnovi analiz so pripravili tudi vrsto predlogov in pobud. Doslej rezultatov praktični ni.

Se naprej je zlato oziroma nakit pretirano obdavčeno, predpisi pretirano omejujejo uvoz surovin in reprodukcijskega materiala, tudi tistega namenjenega za izvoz.

Sporna, celo nesamoupravna je vsakoletna delitev razpoložljivega zlata, domačega in uvoženega, posameznim proizvajalcem.

Sporna, celo nesamoupravna je vsakoletna delitev razpoložljivega zlata, domačega in uvoženega, posameznim proizvajalcem. Pri obdavčenju je velik zlasti prometni davek, ki je tudi do sedemkrat višji kot v nekaterih sosednjih državah. Do tega je, kot kaže, prišlo zaradi nesprejemljivega vztrajanja na tezi, da je nakit za jugoslovansko delovno ženo lahko le čisti luksuz? Ali delovna žena ne sme nositi nakita?

Podatki o proizvodnji zlatega nakita v Jugoslaviji povedo, da je od leta 1968 do 1979 naraščala. Tega leta je dajala ta industrija kruh 2.500 delavcem. Do letos je proizvodnja padla za več kot polovico, prav toliko tudi število zaposlenih. Pri tem ni nepomembno, da gre pretežno za ženske. Ob takih gibanjih pa se je — kljub povečani obdavčitvi, vendar zaradi nižje proizvodnje in prodaje — znižal celo delež, ki gre v proračun.

Razmere zadnjih let pa so povzročile, kar je bilo moč pričakovati, da se je povečal nezakonit uvoz, to je tihotapljenje zlata in nakita. Skupne količine nekajkrat presegajo celokupno jugoslovansko zlatarsko proizvodnjo!

Največ pretihotapljenega zlata je iz Italije. Po oceni firme SAFTI iz Trsta, naj bi Jugoslavlani letno zapravili za take nakupe v Italiji kar 300 milijard lir.

Proti tihotapljenju te vrste pa se ni lahko boriti, saj gre za majhne predmete, ki jih ni težko skriti, največkrat pa občani prinašajo nakit čez mejo kar na rokah ali vratu. Od okoli 9.000 kilogramov pretihotapljenega zlata in nakita v enem letu, so cariniki v letu 1978, na primer, odkrili le 170 kilogramov.

Kar zadeva zasedbe zlatarjev, ti niso toliko prizadeti. Na nek način jim takšne razmere celo godijo. Čeprav naj bi zasebni zlatarji delali le iz prinešenega zlata in nakita strank, ni nobena skrivnost, da nakit tudi prodajajo in je v njihovih vitrinah moč videti celo nakit strojne izdelave.

Kakorkoli že, sedanje stanje je takšno, da iz Jugoslavije, ki je znana po kakovosti zlatarskih izdelkov, bolj malo izvažamo, illegalen uvoz (količine legalnega uvoza niso omembe vredne) pa presega vse razumne meje tudi v tako demokratični družbi kot je naša.

Vrsta razgovorov z vodilnimi funkcionarji federacije je pokazala, da so razmere v jugoslovanskem zlatarstvu takšne, da so spremembe nujne. Zlatarji so, kot rečeno, dali v tej zvezi že več predlogov in pobud. Doslej ni bilo uspeha in vsi poizkusi se zataknejo pri zvezni administraciji. Ker so zlatarji uporabili samoupravno pot, je ob pičlih rezultatih moč postaviti celo vprašanje o učinkovitosti samoupravne sistema in samoupravnih odnosov, oziroma vprašanje, kdo pravzaprav odloča, če ne odločajo delegati. Ali še vedno odločajo administrativci?

Resnici na ljubo je treba reči, da so si zlatarji izborili spremembo predpisa, ki omogoča tudi izdelavo nakita iz 8 in 10 karatnega zlata. (To pomeni predvsem bolj smotno porabo zlata, možnost pocenitve nakita do 40 odstotkov in nujno zlatarjev po kakovostnejšem oblikovanju zlatega nakita.) Predpis pa bo moč izvajati šele čez približno leto dni, ko bodo pooblaščenim organi, kontrole meril in plemenitih kovin, usposobljene za pregled nakita iz 8 in 10 karatnega zlata.

Da bi presegli stanje, ki ni v interesu prav nikogar, je potrebno, razen razumnejše obdavčitve in manjših uvoznih ovir za surovine in nujen reprodukcijski material, urediti še marsikaj drugega.

Vsekakor pa je za korenito ukrepanje že skrajni čas, saj resen gospodarski položaj, zlasti pa zunanjetrgovinska bilanca, ne dovoljuje, da bi s spremembami še naprej zavlačevali.

Fotografirajmo (11)

S pravilno kompozicijo do boljše slike

Eno od pomembnih ter zelo zahtevnih vprašanj, ki se postavlja pred fotografe je ustrezno komponiranje fotografije, saj bo ta le s smiselno zloženimi prvimi nudila likovno celoto ter gledalcu vsrbujala ugodje in lažje razumevanje vsebinskega sporočila. Komponiranje slike začnemo z izborom motiva, z ugotovitvijo njegovih zanimivosti ter ustreznim kotom snemanja. Ustvariti moramo določeno red, slika pa mora biti kar najbolj pregledna in enostavna. Ko komponiramo sliko moramo najprej seveda paziti na svetlobo. Močna usmerjena svetloba, daje velike kontraste, povečuje plastičnost in prostornost ter poudarja površino predmetov. Mehka (razpršena) svetloba pokaže podrobnosti, razlike med sencami in svetlinami pa so majhne. Plastični videz predmetov daje stranska svetloba, medtem, ko so v frontalni svetlobi, ki pada na predmet izza hrba fotografa predmeti videti ploščati. Najbolj presenetljivi posnetki pa nastajajo v nasprotni svetlobi.

Nato se moramo odločiti za ustrezno razvrstitev motiva. Iz slike je potrebno izločiti vse nepotrebne in nepomembne posameznosti tako, da bo motiv dobil večji poudarek. Osrednji motiv mora kar najbolj izpolniti celotni format posnetka. S pravilno ostrino, z ustreznim izborom osredja in ozadja bo slika lažje razumeti. Z bolj odprto zaslonko boste zmanjšali obsej

ostrine, ostro upodobili le glavni motiv, nezanimive posameznosti v ospredju in ozadju pa naredili manj opazne.

S pravilno izbranim osredjem, ki dopolnjuje glavni motiv boste zgradili v sliki vtis prostornosti to pa lahko dosežete tudi s primerno izbranim ozadjem, ki bo prisotno na skoraj vsaki sliki in ki mu morate prav zato posvetiti posebno skrb, da ne bo npr. portretom iz glave raslo drevje ali drogovci ter druge vertikale in diagonale, ki jih na odprtem pač ni malo.

Pred vami bo nato naslednja pomembna odločitev: posneti ležeci horizontalni ali pokončni verikalni format. Če nimate dovolj izkušenj, potem je za dober motiv priporočljivo narediti oba izreza. Ležeci format poudarja prostor, širino in daljavo, pokončni format pa višino, globino, dviganje in določeno statičnost.

Ko smo določili te osnovne usmeritve, dokončno izoblikujemo posnetek. Pri tem se moramo zavedati, da bomo sliko gledali tako kot beremo ali pišemo od leve proti desni ter od zgoraj navzdol. Posnetki gibanj naj se zato raje začnejo na levi in končujejo na desni strani. Zelo pomembno je kam bomo postavili glavni motiv. Celotno zgradbo slike lahko ponazorimo tudi z linijami, ki nam nudijo geometrično kompozicijo. Že stari slikarji so poznali pravilo zlatega reza, ki zadovoljuje

mnoga vprašanja estetike, ne moremo pa se mu podrežati v vseh primerih.

Pomembno pa je, da vemo, da ima vsaka linija in smer določen značaj na sliki in da napačno postavljeno smer občutimo kot napako.

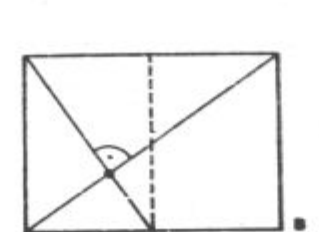
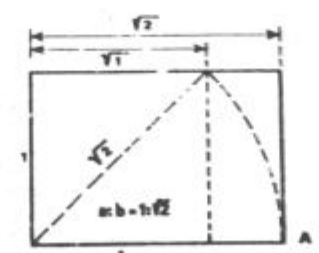
Zlati rez nas opozarja, da vodoravne (linije npr. horizont) postavimo v zgornjo ali spodnjo tretjino slike, le v izjemnih primerih pa lahko teče tudi čez sredino slike, ko želimo poudariti mir, togost, dolgočasje, nekaj, kar ne daje gibanja in življenja.

Enako je tudi z navpičnimi linijami. Navpična linija točno v sredini slike ustvarja simetrijo obenem pa deluje dolgočasno.

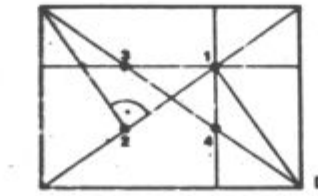
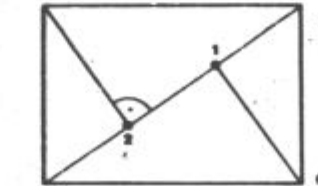
Diagonale so najzanimivejše in dajejo sliki vtis gibanja. Seveda je potem

potrebno poiskati tudi določeno razmerje v sliki. Če je težišče v središču slike, potem na sliki vladajo uravnoteženost, mir in negibnost, če smo težišče postavili ob rob slike, potem je nastalo neravnovesje, ki ga lahko opravičimo le z vsebino slike, lahko pa ga izpopolnimo s protitežjo, ki je manjša, predvsem pa vsebinsko podrejena glavnemu motivu. To je le nekaj osnovnih stvari s področja kompozicije, ki pa je prav, da jih poznate in pri snemanju tudi upoštevate. Seveda pa to še zdaleč ni dovolj za dobro sliko, slika namreč, ki bo dajala določeno sporočilo. Zato se trudite, da bosta usklajeni tako vsebinska kot kompozicijska zasnova.

B. Zakošek

Zlati rez

Diagonale so najbolj dinamične linije

Na obisku pri Ramšakovih

Gostoljubje in prijaznost privabljata pohodnike

Kristino Zakršnik, njeno domačijo boste lahko obiskali, če se boste odpravili po Saleški planinski poti peš. Na 5. kontrolni točki boste stisnili roko Ramšakovi gospodinjici. Če pa se boste namenili tja z avtomobilom, boste prišli do domačije iz Doliča.

Njena prijazna in napredna domačija zre z roba Paškega Kozjaka v dolino. Ze v Doliču nas je tabla opozorila na grobišče padlih partizanov, borcev XIV. in XVII. divizije NOV Jugoslavije. Zanj vzorno skrbijo Ramšakovi. V dobrih 25 minutah smo se po lepi gripi in vijugasti cesti pripeljali na cilj. Doma smo našli le mater Kristino. Obisk je veljal prav njej. Prebrala je revijo. Zet je bil v hlevu, v katerem imajo več kot 10 glav govedu, hči Majda pa se je pripravljala na peko kruha, ki ga je spekla v kmečki peči. Okoli voglov hiše sta se podila Kristinina vnuka Emil in Niko. Beseda je dala besedo, mi pa smo njeno kratko pripoved strnili v naslednjem prispevku.

Gospodinja Kristina se je rodila prav na tej domačiji, skupaj s tremi sestrami in bratom. Živel je skromno. Prišla je vojna, ki je prinesla gorje tudi na Ramšakovo domačijo. Brat je odšel v partizane, od koder se ni vrnil, ostali člani družine pa so pomagali partizanom.

„Ze leta 1943 so se pri nas oglašali partizani in aktivisti. V našo domačijo so radi zahajali kurirji Pohorskega bataljona. Dajali smo jim živez za bolne in ranjene partizane bolnišnice pod Paškim Kozja-

kom. Skupaj z nekaj dekletki sem zbirala sanitetni material. Moje partizansko ime je bilo Milena,” pravi Kristina. Zelo vesela je vsakega ponovnega snidenja s preživeli mi borci.

Nedaleč stran od domačije je tudi grobnica, v kateri je pokopanih 13 borcev XIV. divizije in 24 borcev XVII. divizije NOV Jugoslavije. Prvi so padli v strašni zimi leta 1944, slednji pa v maju, leta 1945, v zadnjih bojih za našo svobodo. „Za grobišče skrbimo mi,” pravi s ponosom Ramšakova gospodinja Kristina. „Lepo mora biti urejeno. To je naš dolg do padlih.” O tem se lahko prepriča prav vsak obiskovalec. Največkrat to grobnico obiščejo šolarji in planinci, ki često zahajajo tod mimo. Saleška planinska pot je bila odprta pred dobrimi štirimi leti, pri Ramšakovih pa se je oglasilo in vpisalo v planinsko knjigo že čez tri tisoč ljubiteljev naših gora in vsega lepega.

Pogovor za trenutek prenehamo, kajti od sosedu se je vrnil Kristinin mož, ki je bil med vojno v Pohorskem odredu kot intendant in kuhar. Vključil se je v naš pogovor in tudi sam povedal marsikaj zanimivega iz svojega življenja.

Po osvoboditvi se je šele začelo garaško delo. Treba je bilo marsikaj postoriti pri obnavljanju domačije. Živnorej je tukaj najbolj donosna dejavnost in prav s to se ukvarjajo pri Ramšakovih. Z gozdom vred imajo 23 hektarov zemlje, od tega kar 7 hektarov obdelovalne. Ker so polja v hribovitem predelu, je njihova obdelava težka.

Toda kmetija ima vse potrebne stroje za sodobno kmetovanje: Dela na zemlji se je lotila srednja Kristinina hči Majda. Zakršnikovi Kristini so še posebej pri srcu vnuki. Kar šest jih mora vzeti v svoje naročje in jih pestovati. Poleg živine, Ramšakovi oddajajo tudi mleko, saj bi se s samo prodajo lesa ne dalo najbolje živeti. So kooperanti. V hlevu imajo 10 repov. „Živino oddajamo zadrugi v Slovenj Gradec in tako lahko odplačujemo prepotrebne kmetijske stroje. S časom je treba iti naprej,” je pripomnila mlada gospodinja Majda. „Le zakaj moramo hrano uvažati, ko pa je pri nas še toliko slabo ali pa sploh neobdelane zemlje.” K sodobno urejeni kmetiji sodi tudi telefon, saj je kmetija precej oddaljena od centra in bi jim večkrat šlo kako prav prišel.

Mati Kristina je kljub naporne mu delu na kmetiji prizadevna tudi zunaj doma. Bila je občinski odbornik, delala je že v samoupravnih interesnih skupnostih, v krajevni konferenci SZDL. „Povsod sem rada delala. Še posebej tam, kjer sem vedela, da bom komu lahko kaj pomagala,” je dejala. Včasih je veliko brala, sedaj pa na hitro prelista le še kakšno revijo in kmečki glas. Rada posluša radio in gleda televizijo, ob nedeljah in dolgih zimskih večerih pa se zberejo sosedje in poklepetajo o tem in onem. Zelo vesela je vsakega obiska. Kot pravi, bo ostala s svojimi pod Paškim Kozjakom in pomagala kolikor bo pač lahko.

Julijana Hočevar

Društvo gojiteljev čistopasemskih malih živali

Že več kot 70 članov

V Titovem Velenju deluje že mnogo, takšnih ali drugačnih, društev. Pred pol leta pa so ljubitelji malih živali naše občine ustanovili še svojo družino.

»Februarja letos smo ustanovili svoje društvo tudi ljubitelji čistopasemskih malih živali. V naše vrste se je vključilo že okoli 70 članov. Število pa narašča. Nekaj članov je že prej prizadevno delalo v celjskem tovrstnem društvu. Čeprav deluje naša družina šele pol leta, smo dosegli že nekatere vidne rezultate.

Prizadevnosti našim članom ne manjka, zato so ti nadvse spodbudni,» je povedal predsednik in glavni pobudnik za ustanovitev društva Ivan Kočivnik.

In s čim se ukvarjajo? Z vzrejo čistopasemskih malih živali, kot so kokoši, kunci, golobi, le okrasne perutnine nimajo prav velikom. Člani društva imajo okoli 600 do

700 malih živali, od tega kar 20 vrst kuncev malih, srednjih in velikih pasem. Najbolj značilne vrste so nemški lisec, belgijski orjak, med srednjimi je najbolj poznan francoski srebrec, modri dunajčan, hermelin, ruski kunc in še nekateri drugi pa sodijo med manjše. Še posebej so ponosni na nekatere redke primerke, kot so plavi nemški lisec, črni holanec, med kokošmi so sila redke kokine ter sive in črne italijanke.

Seveda bi bile njihove naloge in načrti mnogo hitreje uresničeni, če jih ne bi pestile takšne ali drugačne težave. Najtežje je z nakupom samcev nekaterih redkih vrst malih živali. Tudi denarja je za redno delo društva prav malo. Edini vir dohodka je le članarina, ki je dokaj skromna.

Za člansko izkaznico je treba odšteti le 200 dinarjev. »Marljivo delajo prav vsi člani. Vsak se

trudi po svojih močeh. Na sestankih, kjer imamo strokovna predavanja in seznanjamo člane z delom društva, se zberemo vsak mesec. Hkrati pa se dogovorimo za nove naloge,» je ocenil dosedanje delo Ivan Kočivnik.

Delovni program društva so ljubitelji čistopasemskih malih živali zastavili precej smelo. Največ pozornosti bodo namenili reji redkih vrst, prizadevali si bodo pridobiti kar največ novih vrst, skrbeli pa bodo tudi za čimvečji pridelek mesa. Kunce oziroma zajčje meso je eno najkvalitetnejših vrst mesa. Čeprav so pričeli v društvu delati šele pred pol leta, že pripravljajo razstavo. Ker se gredo stabilizacija tudi v svojih vrstah, delajo kletke kar sami. Z rejo kuncev pa ne bodo pridelali le mesa, ampak tudi krzno, ki je na našem in tujem tržišču vedno bolj iskano.

Kož, po besedah Ivana Kočivnika, ne znamo spretno vnovčiti in izkoristiti. Zato bo ena od pomembnejših nalog v prihodnje šolanje nekaterih članov za strojilce kož.

Ob koncu naj zapišemo le še to. Poleg dobre volje, delovnih vrlin med ljubitelji malih živali naše občine torej ne manjka. Tudi veselja imajo dovolj. Zato smo prepričani, da bodo njihova prizadevanja kaj kmalu rodila željene sadove.

Ivan Kočivnik s svojimi kuncu

**Vsak četrtek
tednik
Naš čas**

Grobnica pri Ramšakovih

Iz dela planinskih sekcij

Škale

Na pobudo Planinskega društva Titovo Velenje so v bolj delavnih akcijah pred leti začeli ustanovljati sekcije. Tako so ustanovili sekcije v RSC, TGO Gorenje, Smartnem ob Paki in Skalah. V Skalah je bilo takrat okrog 40 organiziranih planincev, v nekaj letih pa se je to število potrojilo. K 120 organiziranim planincem je treba pršteti še 30 pionirjev iz planinskega krožka osnovni šoli.

Družno vodijo: Jože Povh (predsednik), Pavla Lipnik (vodja planinskega krožka), Ljuba Slavnič (blagajničarka) ter poverjeniki za posamezne zaskle Stane Kovač, Karli Sitar, Drago Koren in Stane Lipnik.

Planinska družina pripravi vsako leto svoj program izletov, ki je usklajen s programom letnega društva in obsega pet do šest izletov. Izleti so tako izbrani, da se lahko vključujejo celotne družine z otroki. Za predvidene poti ni potrebna nikakršna posebna oprema, zadostuje že prava obutev in nekoliko dobre volje in vztrajnosti.

Iz planinskih krožkov v podružnični šoli v Skalah in v osrednji Miha Pintar-Toledo v Titovem Velenju prihaja vedno več mladih planincev z vzgojenim odnosom do narave in njenih lepot. Do konca osnovne šole prehajajo že prenakatero pot in na zemlja jih s svojimi čari pritegne nase.

Škalska družina ureja tudi del Saleške poti od Hude Luknje do J

Zavodnj. Planinstvo se je razraslo med nami in nam prirastlo k srcu kar samo, brez posebne reklame. Iz gruž znancev in prijateljev, ki so kdaj pa kdaj zahajali v gore, je nastala organizirana družina, ki se kar naprej narašča. Je že tako, da en sam sprehod po sončni dobri, z opojnim vonjem po gorskem cvetju nudi trajnejše in globlje doživetje kot cela vrsta vsakdanjih dogodkov. Življenjska moč planinstva ni samo v njegovi množičnosti, temveč tudi v njegovih moralnih vrednotah. Pomeni zdravo, pristno življenje in tovarštvo brez stanovskih pregrad. Od klanja ponarejeno obnašanje in izmalicične medsebojne odnose.

Ce vas zamika, da bi šli „s prijatelji pod macesne“, se boste tja že gotovo vračali.

S. Lipnik

Šmartno ob Paki

Našo sekcijo smo ustanovili leta 1975. Delo je uspešno, kar kažejo uresničene programe. Zanimanje za včlanjenje je vsak dan večje, že sedaj pa nas je več kot 120. Za letos smo načrtovali dvanajst izletov; do sedaj smo jih izvedli sedem. In to kondicijski pohod na Goro Oljko, pohod na Stol, po Saleški planinski poti, Boč, trim pohod Gora Oljka, Smrekovec in Porcen. Saleško planinsko pot smo obnovili od Slemenca do Titovega Velenja. Priskrbeli smo talne ploščice za obnovo tal v

planinskih prostorih v Smartnem ob Paki. Dela bomo opravili s prostovoljnimi delom.

Dežurstvo v naši pisarni je vsak petek od 18. do 20. ure. Naš član lahko postanete tako, da se v pisarni, kjer dobite informacije, prijavite za izlet in plačate članarino.

Karel Zibret

TGO Gorenje

Ta sekcija deluje v okviru rekreativne dejavnosti, izvajalec te dejavnosti pa je organizacijski odbor, sestavljen iz sedmih planincev-vodnikov. Vključuje netekmovalne dejavnosti in je tista oblika športne rekreacije, ki je dostopna vsem delavcem. Namenjena je predvsem krepitevi zdravstvene in delovne sposobnosti delavcev.

Organizacijski odbor deluje izven rednega delovnega časa. Sestaja se najmanj enkrat na mesec in razpravlja o delu in problematiki s področja svojega delovanja. Pripravlja letni delovni načrt, organizira planinske izlete, ki jih vodijo vodniki sekcije. V obdobju štiriletnega dela smo organizirali 58 akcij, od tega 51 izletov v sredogorje in visokogorje.

V poprečju smo letni program izpolnili 91-odstotno. Izleti so potekali po prej izdelanih programih, udeleženci pa so bili vedno disciplinirani in izredno tovariški. Zaradi zanimanja planincev je program dela usmerjen predvsem v izletniško dejavnost. Izleti so izbrani tako, da omogočajo udeležbo prav vsem sodelavcem, ne glede na starost in telesno pripravljenost.

**PRODAJA ZA
DINARJE, KI
IZVIRAJO IZ
PRODAJE
DEVIZ!**

TOZD Veleblagovnica NAMA Titovo Velenje obvešča potrošnike, da je pričela s posebno ugodno prodajo izdelkov tovarne gospodinske opreme Gorenje Titovo Velenje za dinarje, ki izvirajo iz prodaje deviz.

V Veleblagovnici Nama Titovo Velenje lahko kupite pralni stroj, televizor, glasbeni center, zmrzovalno skrinjo in omaro, razne vrste štedilnikov, male gospodinske aparate, keramične ploščice, police in robnike ter kuhinje.

Pri nakupu za dinarje, ki izvirajo iz prodaje deviz, imajo potrošniki ugodnosti, kot so: zjamčen rok dobave, cena izdelkov je znižana za temeljni prometni davek, tovarna Gorenje pa prizna kupcu še poseben popust.

TOZD Veleblagovnica NAMA Titovo Velenje priporoča tudi nakup ozimnice po ugodnih cenah; ozimnico je mogoče kupiti tudi na posojilo brez pologa.

KOLEDAR

Četrtek, 16. septembra — Ljudmila
 Petek, 17. septembra — Hilda
 Sobota, 18. septembra — Irena
 Nedelja, 19. septembra — Vilma
 Ponedeljek, 20. septembra — Branko
 Torek, 21. septembra — Matej
 Sreda, 22. septembra — Mavricij

DEŽURSTVA

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Četrtek, 16. septembra — dr. Natkova (dnevna), dr. Grošelj (nočni)
 Petek, 17. septembra — dr. Žičkar (dnevni), dr. Pustovrh (nočni)
 Sobota, 18. septembra — dr. Prenc (glavni), dr. Lešnikova (notranja)
 Nedelja, 19. septembra — dr. Prenc (glavni), dr. Lešnikova (notranja)
 Ponedeljek, 20. septembra — dr. Pustovrh (dnevni), dr. Zupančič (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOŠTANJ

Četrtek, 16. septembra — dr. Stupar
 Petek, 17. septembra — dr. Pirtovšek
 Sobota, 18. septembra — dr. Pirtovšek
 Nedelja, 19. septembra — dr. Pirtovšek
 Ponedeljek, 20. septembra — dr. Lazar
 Torek, 21. septembra — dr. Lazar
 Sreda, 22. septembra — dr. Lazar

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Titovo Velenje, sicer v pripravljenosti na domu:

Sobota, 18. septembra — dr. Marija Magdalenič, Efenkova 61, Titovo Velenje
 Nedelja, 19. septembra — dr. Marija Magdalenič, Efenkova 61, Titovo Velenje

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI ŠOŠTANJ od petka, 17. septembra do četrka 23. septembra — Ivo Zagožen, dipl. vet., Vrnjačke Banje 7, Titovo Velenje, telefon 852-381

MALIOGLASI

MANJŠI HRAST in zastavo 101 slabo ohranjeno, motor po generalki, letnik 1973, prodam. Bojana Belak, Zlavor 25, Nazarje. PRODAJ PETDELNO OMARO. Naslov v uredništvu. PRODAJ HIŠO V ŠALEKU. Informacije po telefonu 852-022. Primerna tudi za obrtnika. ENODRUŽINSKO HIŠO z vrhom blizu Poljčan prodam. Električna in voda v hiši. Informacije Bernard Knez, Foitova 10, II. nadstropje, Titovo Velenje. PRODAJ BARVNI TV GORENJE za 22.000,00 din in dve Hi — FI zvočni skrinji HECO 70/100 W za 16.000,00 din. Franci Oder, Sercerjeva 17, Titovo Velenje. Telefon 850-510, dopoldne. SPALNICO, DOBRO OHRAJENO in "rajno" gorečo peč "kuiperbusche" prodam. Marija Čampa, Celjska 40, Titovo Velenje. PRODAJ neškropljen: namizna jabolka in jabolka za prešanje. Kovačič, Celjska cesta 77, Staro Velenje. PRODAJ KITARO ZNAMKE SOLIST in ojačevalec 40 W, primerno za začetnike. Štefan Kobok, Saleška 18 B, Titovo Velenje. MLAD PAR išče v Titovem Velenju ali bližnji okolici sobo s souporabo sanitarij. Ponudbe čim prej na telefon 850-640 int. 09. ZELO POCENI PRODAJ zakonsko posteljo, zložljivo v kavč in klubsko mizico. Oboje odlično ohranjeno. Oglasite se pri Šmircov, Šoštanj, Trg svobode 6. JAWO — 350 registrirano, poceni prodam. Vito Felicijan, Silova 23, Titovo Velenje. OSEBNI AVTO AMI — 8 prodam. Je neregistriran in potreben manjšega popravila. Emil Kumar, Veljka Vlahoviča 43/7, Titovo Velenje.

KABELJ PP 3 X 2,5 100 m prodam. Naslov v uredništvu. PRODAJ OSEBNI AVTO GS PALAS dobro ohranjen. Mira Ferko, Hrastovec 1, Titovo Velenje. RAD BI SE NAUČIL ANGLEŠČINE zato iščem osebo brez obveznosti, lahko je tudi upokojenka, ki bi mi pri tem pomagala. Sem kmet na deželi v mirnem kraju, 7 km iz Titovega Velenja. Želim, da bi prišla k meni na dom za pol leta. Najugodnejši

čas zame je jesen in zima. Moj naslov je v upravi lista. MLADA ZAKONCA DOMAČINA iščeta garsonjero ali stanovanje v Titovem Velenju ali okolici. Ponudbe na telefon 850-288 v večernih urah. ZA CITROEN GS ugodno prodam krznenne in platnene sedežne prevlečke, talne obloge iz itosona, verige za sneg in dve kolesi. Prodajam tudi italijanski zložitljiv športni otroški voziček. Telefon 851-002.

GIBANJE PREBIVALSTVA

MATIČNI URAD TITOVO VELENJE

POROKE:
 Marjan JUS, roj. 1956, slikopleskar iz Podkraj pri Titovem Velenju in Danica KOREN, roj. 1961, medicinska sestra iz Škal; Zdravko SUŠEC, roj. 1958, šofer iz Laz in Romana COKAN, roj. 1963, ekonomski tehnik iz Laz; Mitja LEVPUŠČEK, roj. 1960, prodajalec iz Titovega Velenja in Albina

PIRNAT, roj. 1964, delavka iz Titovega Velenja; Miroslav ČREŠNIK, roj. 1960, stroj. ključavničar iz Titovega Velenja in Vlasta ŠUBER, roj. 1960, študentka iz Titovega Velenja.

SMRTI:
 Karol VREČKO, upokojenec iz Titovega Velenja, Levstikova 3, star 69 let; Olga DANICA VIDOVIC, upokojenka iz Titovega Velenja, Efenkova 46, stara 56 let.

SPOROČITE NAM!

Spoštovani bralci, najstarejša in najresnejša ufološka organizacija za proučevanje pojavov NLP v Jugoslaviji se obrača na vas. Zanimajo nas opažanja pojavov znanih kot neznani leteti predmeti (NLP) katere ste lahko tudi vi videli. Primeri takih opažanj so lahko starejšega datuma pa do letos. Zanimajo nas predvsem tile osnovni podatki:

1. datum opažanja (ura, dan, mesec in leto)
 2. čim bolj podroben opis opažanja skupno z natančno risbo predmeta ali predmetov (če je bilo vidnih več NLP)
 3. natančen naslov očitavca
- Podatke pošljite na naslov: UFO (NLP) društvo ZVEZA ŠOLT, Študentsko naselje blok VII 61000 Ljubljana. Društvo očitavcem zagotavlja anonimnost če je taka njihova želja! Društvo je v več letih svojega obstoja izdalo več številčk svojega glasila. Če vas zanimajo podrobnejše informacije glede glasila in delo društva — pišite na naš naslov.

HPH Velenje
 Komisija za delovna razmerja
 Žarova 19
 63320 Titovo Velenje

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

VEČ MONTERJEV — VARILCEV

za delo v sektorju hidrogradnje

Pogoji:

- KV ključavničar oz. vodoinstalat, 2 leti delovnih izkušenj, atest za varjenje oziroma
- PK ključavničar oz. PK vodoinstalat, 3 leta delovnih izkušenj, atest za varjenje.

Kandidati naj pošljejo prijave na zgornji naslov v 15 dneh po objavi. Kandidati bodo obveščeni o izbiri v 10 dneh po preteku roka za prijavo.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER TITOVO VELENJE

Kadrovsko-socialna služba

Po sklepu razpisne komisije TOZD Instalacije, komisije za delovna razmerja TOZD Serijska proizvodnja ter razpisne komisije DO Šolski center

razpisujemo

prosta dela in naloge

1. VODJE ELEKTRO-KOVINSKIH INSTALACIJ v TOZD Instalacije

Zahteve za opravljanje prostih del in nalog:

- profil inženir tehnične smeri
- 5 let delovnih izkušenj
- aktivno znanje tujega jezika

2. DIREKTORJA DO ŠOLSKI CENTER

Zahteve:

- kandidat mora izpolnjevati pogoje za učitelja srednje šole po Zakonu o usmerjenem izobraževanju (Ur. l. SRS 11/80)
- kandidat mora predložiti program dela

3. VODJE DSSS DO ŠOLSKI CENTER

Zahteve:

- visoka izobrazba pravne ali izjemoma druge smeri
- 3 leta delovnih izkušenj pri opravljanju odgovornih del in nalog
- da se je z dosedanjim delom izkazal pri uveljavljanju in izvajanju načel samoupravljanja

in oglašamo

prosta dela in naloge

a) USMERJEVALCA ELEKTRO NAPRAV — 2, po potrebi v TOZD Serijska proizvodnja

Zahteve:

- elektro tehnik oziroma RTV mehanik
- 6 mesecev oziroma 3 leta delovnih izkušenj

b) RAZVOJNIK PROGRAMA (razvoj okovja) — 1 potreba v TOZD Serijska proizvodnja

Zahteve:

- profil inženir strojne smeri
- 3 leta delovnih izkušenj
- pasivno znanje tujega jezika

Za objavljena dela in naloge se sklepa delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Mandatna doba za opravljanje del in nalog pod tč. 1., 2. in 3. je 4 leta. Stanovanja ni na razpolago.

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje naj oddajo v roku 15 dni od objave pismene vloge na naslov: kadrovska služba Rudarskega šolskega centra Titovo Velenje, Prežihova 1. Kandidate vabimo na osebni razgovor.

Srečno!

KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 16. 9. ob 18. in 20. uri: RESNIČNE ZGODBE VII DEL — zahodnonemški, sexi. V gl. vlogi: fantje in dekleta. Petek, 17. 9. ob 10. uri: LOV ZA IZGUBLJENIM ZAKLADOM — ameriški, pustolovski. V gl. vlogi: Harrison Ford.

Petek, 17. 9. ob 18. in 20. uri: ŽENA NA DOPUSTU, LJUBICA V MESTU — italijanski, komedija. V gl. vlogi: Edwige Fenech. Sobota in nedelja, 18., 19. 9. ob 18. in 20. uri: LOV ZA IZGUBLJENIM ZAKLADOM — ameriški, pustolovski. V gl. vlogi: Harrison Ford.

Nedelja, 19. 9. ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA — ANA IN ANDI — ameriška risanka. Ponedeljek in torek, 20., 21. 9. ob 28. in 20. uri: PAMANGO — SADJE LJUBEZNI — italijanski, seksi komedija. V gl. vlogi: Renzo Montagnani. Sreda in četrtek, 22., 23. 9. ob 18. in 20. uri: VELIKI RIZIK — ameriški, avanturistični. V gl. vlogi: Anthony Quinn.

DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 16. 9. ob 20. uri: SAMO DVAKRAT SE ŽIVI — ameriški.

Lov za izgubljenimi milijoni

avanturistični. V gl. vlogi: Sean Connery.

Nedelja, 19. 9. 10. uri OTROŠKA MATINEJA ANA IN ANDI — ameriška risanka.

Ponedeljek, 20. 9. ob 20. uri: LOV ZA IZGUBLJENIM ZAKLADOM — ameriški, pustolovski. V gl. vlogi: Harrison Ford

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 18. 9. ob 15.30 OTROŠKA MATINEJA ANA IN ANDI — ameriška risanka. Sobota, 18. 9. ob 19.30: PAMANGO — SADJE LJUBEZNI — italijanski, sexi komedija. V gl. vlogi: Renzo Montagnani.

Nedelja, 19. 9. ob 17.30 in 19.30: RESNIČNE ZGODBE VII DEL

— zahodnonemški. V gl. vlogi: fantje in dekleta. Ponedeljek, 20. 9. ob 19.30: ŽENA NA DOPUSTU, LJUBICA V MESTU — italijanski, komedija. V gl. vlogi: Edwige Fenech. Sreda, 22. 9. ob 19.30: LOV ZA IZGUBLJENIM ZAKLADOM — ameriški pustolovski. V gl. vlogi: Harrison Ford

KINO ŠMARTNO OB PAKI Petek, 17. 9. ob 20. uri: LOV ZA IZGUBLJENIM ZAKLADOM — ameriški, pustolovski. V gl. vlogi: Harrison Ford. Nedelja, 19. 9. ob 13.30 OTROŠKA MATINEJA ANA IN ANDI — ameriška risanka. Torek, 21. 9. ob 20. uri: VELIKI RIZIK — ameriški, avanturistični. V gl. vlogi: Anthony Quinn.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi ljubega moža in očeta

Jožeta Budna

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh hudih trenutkih stali ob strani, ga pospremili na njegovi zadnji poti in njegov poslednji dom zasuli s cvetjem. Se posebej se zahvaljujemo za nesebično pomoč trgovskemu podjetju »Vino« Šmartno ob Paki, DO »Elkrojo« Mozirje, govorniku Jožetu Aristovniku za ganljivo izrečene besede, njegovemu spremljevalcu tovaršu Francu Molusu ter pevcem, ki so Jožetovo poslednjo pot k naravi spremljali s pesmijo.

Žena Sonja s hčerko Sonjo in ostalo sorodstvo.

Rečica ob Savinji, 31. 8. 1982

ZAHVALA

ob boleči izgubi

Karla Vrečka

so nam bili v uteho iskreni izrazi sožalja in pomoč pri spremljanju na njegovi zadnji poti. Izrekamo globoko zahvalo vsem dragim sosedom iz enočkov ob Jezeru in ostalim v bližnjem naselju, DPO in KS Stara vas, Zvezi borcev Stara vas in občine Velenje, DO Rudnik Lignita Velenje, SOZD REK, ZC Velenje, TOZD Splošno zdravstvo in TOZD Zobozdravstvo. Topla zahvala velja njegovim ožjim bivšim sodelavcem, športnemu kolektivu NK Rudarja, društvu upokojencev Titovo Velenje, ZTKS občine Velenje, medobčinski nogometni zvezi. Zahvaljujemo se pevskega oktetu Rudar, rudarski godbi, častnim stražam in govornikom. Iskrena zahvala vsem prijateljem in znancem ter vsem, ki ste s kakršno koli gesto počastili njegov spomin, grob pa zasuli s cvetjem.

Žena Milka, hčerki Barbara in Mija z družinama

Titovo Velenje, 7. 9. 1982

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame in ome

Olge Vidovič

roj. Lah

se zahvaljujemo vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti in nam izrekli sožalje ter ji poklonili vence in cvetice.

Hvala vsem sosedom za pomoč v dnevih žalosti, posebej družini Skorenšek za večletno pomoč ob njeni hudi bolezni. Hvala govornikom, duhovniku za opravljen obred, godbi Zarja ter dr. Žuberjevi in Natkovi za večletno zdravljenje.

Žaljujoči: mož Ivan, hčerka Sonja in sin Ivo z družinama, brat in sestrí z družinami ter ostalo sorodstvo in vsi, ki smo jo imeli radi.

SPOMIN Z GORA — Velenjski planinci so se tudi za letošnji dan slovenskih planincev-slavijo ga vsako drugo nedeljo v septembru — zbrali v galeriji knjižnice v Titovem Velenju.

Po kulturnem programu, med katerim so se v pesmi besedi »sprehodili« po planinah in krajih, ki so jih obiskali letos, so odprli razstavo z naslovom Spomin z gora člana njihove fotografske sekcije Romana Germadnika.

ČEBELARSKA RAZSTAVA — V krajevni skupnosti Ravne so zaprli čebelarstvo razstavo, ki je teden dni k kmetu Pečovniku privabljala številne obiskovalce. Razstavljeni izdelki so prikazovali življenje in delo čebelarjev ter njihovih neutrudnih prijateljev čebel.

Prikazani so bili tudi nekdanji in sedanji postopki pridobivanja medu ter njegovih izlečkov.

OBIRANJE HMELJA — Pri obiranju hmelja v Gornji Savinjski dolini vsako leto priskočijo na pomoč tudi osnovnošolci. Njihova pomoč je potrebna na novih nasadih kjer strojno obiranje ni možno.

Na nasadu na Pobrežjih so bili dobrodošli spretni prsti učenk in učencev osnovne šole Mozirje.

DOBRO ZNANJE — Na sobotnem področnem tekmovanju pionirskih in mladinskih gasilskih desetin v Zalcu so mladinke gasilskega društva Gorica ob Dreti znova potrdile številne tekmovalne uspehe tega prizadevnega društva. V vaji s hidrantom so osvojile prvo mesto.

Povedati velja, da so pionirke GD Pobrežje v kategoriji pionirk B zasedle prav tako odlično drugo mesto.

Območno gasilsko tekmovanje

Več kot 600 gasilcev

Člani občinske gasilske zveze Velenje so vzorno organizirali v nedeljo na nogometnem igrišču ob Jezeru področno gasilsko tekmovanje. Udeležilo se ga je več kot 60 desetin iz občin celjskega območja. Tekmovali so člani, članice in pa tudi gasilski veterani. Gasilci so pokazali dobro znanje, kar je najboljša potrditev, da so dobro pripravljeni za izpolnjevanje njihovega poslanstva, to je posredovanje v morebitnih požarih ali drugih nesrečah.

Med člani do 30 let so bili najboljši gasilci iz Gorice ob Dreti. Pri članih nad 30 let je zmagala desetina GD Titovo Velenje, med

industrijskimi gasilskimi društvi je bila najboljša pri članih do 30 let tekmovalna desetina Rek Titovo Velenje, v isti kategoriji, vendar pa pri starosti nad 30 let pa so bili najboljši gasilci iz Železarne Store.

Pri članicah do 25 let so zmagale gasilke iz Saleka, pri članicah nad 25 let pa gasilke iz Bevk. Med ženskimi industrijskih gasilskih društev so največ točk nabrale gasilke iz Slovenskih Konjic. Tekmovali so tudi veterani. Tu so zmagali gasilci iz Kozjega pred tekmovalci iz Gaberke. Med veterani industrijskih gasilskih društev pa so prvo mesto osvojili gasilci tovarne usnja Soštanj.

Gasilke Saleka so se izkazale tudi na področnem tekmovanju Veterani tovarne usnja med tekmovanjem

17. medalj mladim velenjskim atletom

Načrtno in strokovno delo trenerjev atletskega kluba Velenje se je bogato obrestovalo na sobotnem in nedeljskem republiškem pionirskem prvenstvu v Novem mestu, saj so njihovi pionirji in pionirke osvojili največ medalj od vseh nastopajočih atletskih kolektivov v SRS. Med dekletki se je najbolj izkazala NATAŠA KRENKER.

Trim pohod na Graško goro

V nedeljo, 19. septembra, bo komisija za šport in rekreacijo pri ZTKO Velenje skupaj z velenjskim planinskim društvom organizirala trim pohod na Graško goro. Začetek pohoda bo od 7. do 9. ure pred osnovno šolo Mihe Pintarja Toleda.

Torej pot pod noge, za zdravo srce.

Turnir za praznik

Komisija za šport in rekreacijo pri občinskem svetu ZSS Velenje bo organizirala ob letošnjem prazniku občine Velenje športno srečanje ekip delovnih organizacij. To srečanje bodo pripravili 9. oktobra, ekipe pa bodo tekmovali v malem nogometu moški, v odbojki in kegljanju ženske in moški, za nameček pa bodo organizirali še trim kolesarjenje.

Uspeh v prvenstvu, slabo za pokal

Nogometaši Rudarja so v četrtem kolu gostovali v Kopru, kjer so premagali domače moštvo z 1:0. Zadelek je dosegel Čelič že 16. minuti, nato pa so bili najboljši gasilci iz Železarne Store.

Trenutno so nogometaši Rudarja na četrtem mestu s šestimi točkami. Vodi Mura, ki ima točko več. Med tednom so se nogometaši Rudarja v Ljubljani sestali s Slovanom v finalnem srečanju za jugoslovanski pokal na območju Slovenije. Domači igralci so bili veliko bolj in so zlahka zmagali s 4:1.

V nedeljo bo gostoval na igrišču ob Jezeru trboveljski Rudar.

Dobra igra

Nogometaši Šmartnega ob Paki so v nedeljo na domačem igrišču iztržili obe točki. Premagali so ekipo Tabor Jadran z rezultatom 4:1, polčas 2:0. Za domačine so bili uspešni Prašnikar, ki je kar dvakrat premagal gostujočega vratarja. Podvratnik ter Božičević. Gostje pa so dosegli častni zadelek iz enajstmetrovke. V prihodnjem kolu se bodo Šmarčani pomerili v Izoli s tamkajšnjo nogometno enajsterico, ki je njihov zelo neugoden nasprotnik.

Tesno izgubili

Rokometaši Soštanj, ki sedaj nastopajo v I. A zvezni rokometni ligi, za moške, so v prvem srečanju merili svoje moči v Umagu in se vrnilo prazen rok. Le za gol boljši (25:24) so bili njihovi nasprotniki, ekipa Istratrista. Tekmeča sta si bila ves čas v glavnem enakovredna. V obeh ekipah sta se najbolj izkazala vratarja. V prihodnjem kolu se bodo rokometiši Soštanj na domačem igrišču sestali z ekipo Moslavine.

Visok poraz

V drugem kolu v slovenski rokometni ligi so igralke Šmartnega na domačem igrišču izgubile proti ekipi Drave z rezultatom 18:28, polčas 6:14. Gostje so si pridobile vodstvo v prvem delu srečanja, saj je domača obramba popolnoma zatajila. V nadaljevanju srečanja so Šmarčanke zaigrale nekoliko bolje, vendar zamujene razlike niso mogle več nadoknaditi.

V prihodnjem kolu se bodo Šmarčanke pomerile z rokometšicami Iskre.

Le zmagali

Nogometaši Elkra so pričakovali lahko zmago na domačem igrišču in se močno ušeli. Gostje so namreč zaigrali zelo dobro in požrvalno ter bili večji del srečanja povsem enakovredni tekme. Domačini so sicer povedli takoj na začetku srečanja, tik pred odmorom pa je Čeh izkoristil napako domače obrambe in zlahka dosegel izenačujoči zadelek. Srečanje je bilo zanimivo tudi v nadaljevanju, domačinom pa je obe točki zagotovil najboljši igralec tekme Železnik, ki se je v 68. minuti najbolje znašel v gneti pred gostujočimi vrati in neubranljivo zadel mrežo (2:1).

Karateisti vabijo

Karate je v Šaleški dolini precej razširjen šport. Člani velenjskega karate kluba želijo pritegniti v svoje vrste še več članov. Zato bodo organizirali petmesečni začetniški tečaj, v katerega se lahko vpiše vsak občan ne glede na starost in spol. Razdelili jih bodo v dve skupini. V starejši skupini bodo krajan starejši od petnajst let, v mlajši pa tisti, ki še niso dopolnili petnajst let. Tečaj bo dvakrat na teden, vodili ga bodo izkušeni karateisti kluba. Ob koncu bodo udeleženci tečaja opravili še preizkus znanja. Če bi radi spoznali skrivnosti karateja, se prijavite za tečaj. Vpisovali bodo 16., 17., 20. in 21. septembra v avli osnovne šole Mihe Pintra Toleda, in to vedno od 19. do 20. ure.

Tudi kegljači začeli

V začetku tega meseca so se zbrali na uvodni tekmi nove tekmovalne sezone kegljači celjskega območja. V drugo kolo regijskega prvenstva posameznikov za leto 1982 se je uvrstilo 56 najboljših tekmovalcev. Med njimi je bilo tudi osem kegljačev KK Partizan Soštanj. Medtem je bilo v Celju tudi že tretje kolo, kjer se je v nadaljevanje tekmovalcev uvrstilo le 32 najboljših uvrščenih kegljačev po treh nastopih. Tudi v Celju so soštanjski kegljači dobro branili barve svojega kluba, saj so se štirje uvrstili v naslednje kolo. Po treh nastopih je v vodstvu Kačič KK Celje z 2.829 podrtimi keglji. Vrstni red soštanjskih kegljačev pa je naslednji: 11. Rajster 2.638 kegljev, 14. Križovnik 2.621, 18. Zakejšek 2.606 in 30. Glavič z 2.530 podrtimi keglji.

Kotalkarji za naslove

Na mestnem kotalkališču v Titovem Velenju je v zadnjem času nadvse živahno. Nismo še povsem pozabili na nedavno privlačno kotalkarsko revijo, na kateri so poleg domačih kotalkarjev nastopili tudi gostje iz Italije, že ko-

Mokri nogomet

Nogometno igro so vzbujali tudi gasilci. Ker je njihovo glavno orodje voda, jo bodo organizirali seveda temu primerno. V nedeljo, 19. septembra, s pričetkom ob 14. uri se bosta prvič pomerili v gasilskem mokrem nogometu ekipi gasilcev iz Titovega Velenja in Soštanj. Tekma bo trajala dvakrat po 15 minut. Vsako moštvo bodo sestavljali štiri igralci, od tega vratar in trije napadalci, seveda vsi opremljeni z vodnimi curki.

Tekmo, prepričani smo, da bo nadvse zanimiva, bo organizirala občinska gasilska zveza, ki ne bo pobirala vstopnine. Priporoča pa gledalcem da pridejo na igrišče pred Rdečo dvorano ustrezno opremljeni. Zlasti je zaželen detnik.

Košarkaški klub Elektra Z mladimi močmi

Ljubitelji košarke v Soštanju in Titovem Velenju gotovo niso bili zadovoljni z igro, še manj pa z uvrstitvami KK Elektra na zadnjem prvenstvu. Vzrokov za to je bilo več, najvažnejši pa je gotovo ta, da sta med prvenstvom zapustila moštvo dva trenerja (Luštrek iz Ljubljane in Kristan iz Titovega Velenja), tako da so igralci v drugem delu prvenstva nastopali brez trenerja. Odšla sta tudi brata Breznik, starejši Stane pa je bil glavni igralec v moštvu. Če k temu prištejemo še bolj rekreativne in pomanjkljive treninge, nas tako stanje res ne more začuditi.

Povsem drugače pa je s kadet-sko ekipo. Igralci pod vodstvom

trenerja Hliša so zelo marljivi in njihovi rezultati v pretekli sezoni veliko obetajo.

Takoj po prvenstvu so se sestali člani izvršnega odbora KK Elektra in sprejeli delovni program za novo sezono. Dogovorili so se, da bodo v starejšo ekipo vključili vse kadete, da bodo v prihodnje lahko tekmovali le tisti igralci, ki bodo redno trenirali in bodo vzgajali lastne igralce. Poudarili so, da bodo začeli organizirano delo v šolah ter kasneje s pionirskimi selekcijami. To je najboljša pot do množičnosti in večjih uspehov. Upamo lahko samo, da na tej poti ne bo preveč ovinkov.

F. Cerar

Kaže, da so v soštanjski Elektri resno zastavili delo. Vabijo se je odzvalo precej mladih, ki medtem že marljivo trenirajo. Se vedno pa vabijo pionirje, da pridejo v telovadnico solidarnosti v Soštanj in se jim pridružijo.

ZLATARNE - CELJE

Obiščite prodajalni ZLATARN CELJE

V Titovem Velenju, Šaleška 19/a in v Slovenj Gradcu, Meškova 12

Prepričajte se o bogati izbiri vseh vrst zlatega nakita z dragim in poldragim sintetičnim kamenjem ter drugih izdelkov iz zlata, srebrnega nakita in ur.

Za obisk in nakup se priporočajo ZLATARNE CELJE